

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಬೆಳ್ಳುಕು ಕಥೆಯ ನಾಸರತ್ರಿಕ

1st APR. '51

6

of

Chandamama, April '51

దేవారాధన

Photo by N. Ramakrishna

ವಿಜಯ ರವರ

ಪಾತಾಚಕ್ರಪಣಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು... K.V. ರೆಡ್ಡಿ, B.Sc (HONS)

Produced by... NAGIREDDI & CHAKRAPANI

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು

- ★ ಚಂದಮಾಮಾ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯದಿನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಒಡನೆಯೇ ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಪೋಸ್ಟು ಮುಖಾಂತರ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಯಾರಿಗಾದರೂಪ್ರತಿಯು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಂದಿರೆ 7 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ನಮಗೆ ತಡಮಾಡದೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ★ ಅಂತಹ ದೂರು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಆಯಾತಿಂಗಳ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪಬೇಕು. ತಡವಾಗಿ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ಚಂದಾದಾರರು ಬರೆಯುವ ಯಾವ ಪತ್ರದಲ್ಲೇ ಅಗಲೀ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮೂದಿಸದೆ ಬರೆಯುವ ಚಂದಾದಾರರ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
- ★ ಅಂತಹ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರತಿಚಂದಾದಾರರಿಗೂ ಅವರ ಚಂದಾ ಹಣ ಸಂದಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲೂ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸಲ ಕಳಿಸುವ ಚಂದಮಾಮದ ಸುತ್ತು ಕಾಗದದ ಮೇಲೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.
- ★ ನಾವು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಂಚೆಮಾಲಕ ಕಳಿಸಮೇಲೆ ಅವು ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ಸೇರದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಂದಾದಾರರು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಅಥವಾ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ರಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಾಗಲೀ ಪ್ರತಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

CHANDAMAMA

ಈ ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಅರ್ಧ ಕ್ರಯ !

GRAND CLEARANCE SALE

Original Price Rs. 29/- Sale Price Rs. 16-8/-

Pretty Shape and Design, Watch No. 44

ಮುಂಚಿನ ಕ್ರಯ : ರೂ. 29-0-0

ಈಗಿನ ಕ್ರಯ : ರೂ. 16-8-0

ಭಂಗಾರದ ಲೀವರ್ ರಿಸ್ಪವಾಚ್ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಮೂನೆ ಕೈ ಗಡಿಯಾರ.

ಸ್ವಿಸ್ ಮೇಕರ್, ಲೀವರ್ ಮೂವ್ ಮೆಂಟ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗಡಿಯಾರಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೋಗ್ಯತಾಪತ್ರಗಳು ಬಂದಿರುವುವು. ಇವು ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲವನ್ನು ತೋರಿಸುವವು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವೀ ಪುರುಷರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹು ಜಿನ್ನಾಗಿದೆ. ಭಂಗಾರದ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಸುಲಭ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಿರಿ. ೨ ವರ್ಷ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ನಂ. ೪೪ ಕಡಿಮೆ ಕ್ರಯ ವಾಚ್ ೧ ಕೈ ರೂ. 16-8-0. ಜಾಗೃತೆ ತರಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತೆ.

ವಿಳಾಸ:—ಸಿ. ಸುಷ್ಮಾ ಅಂಡ್ ಕಂ., ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. 89, ಮದರಾಸು.

C. SHUSHMA & CO. :: Post Box No. 89, MADRAS

ಸಂಗೀತಾಚಾರ್ಯ

ಲೇಖಕರು:-ಎಸ್. ಎನ್. ಹರಿದಾಸ. ಬೆಲೆ ೧-೪-೦ ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ
೨೦ ಪ್ರಮುಖ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ರಾಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ
ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವಶ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ
ಸ್ವತಂತ್ರ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲ

ಸಚಿತ್ರ ಹೊಲಿಗೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ೨ ಭಾಗಗಳು

ಇದರಲ್ಲಿ ಜಂಪರ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಂಡರ್ವೇರ್, ಗಂಡಸರ ಉಡುಪುಗಳ ಅಳತೆ
ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು, ಮಿಶ್ರವ್ಯಯದಿಂದ ಉಡುಪು ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸುವದು,
ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಅಕೃತಿಕಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಬೆಲೆ ೨-೦-೦ ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ

ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:—ರಾಮಾಶ್ರಯ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ, ಧಾರವಾಡ.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾವ್ಯತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟಪಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದಮಾಮ

★

ನಾರ್ಸಿಕ ಚಂದಾ

ರೂ. ೪ - ೮ - ೦

ಎರಡು ವರ್ಷ ಚಂದಾ

ರೂ. ೮ - ೦ - ೦

★

CHANDAMAMA OFFICE

P. B. 1686 : MADRAS - 1

ಸೋಲಾರಾ ಪೆನ್ಸ್

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹನಾ ವರ್ಕ್ಸ್ ತೆನಾಲಿ

BIO-SAL
(GRIP-MIXTURE)
ಬಯೋ ಸಾಲಂ
ಗ್ರಿಪ್ ಮಿಕ್ಚರ್

ಮಕ್ಕಳ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆಗೆ

ಜೆ. & ಜೆ. ದಿಶೇನ್,
ಹಸಿಡನ್ನಿ ರೋಡು,
ಹೈದರಾಬಾದ್ (ದಕ್ಷಿಣ)

★

J. & J. DeChane
RESIDENCY ROAD, HYDERABAD-Dn.

* ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಅಸಮ ಬಹುಮಾನ *

ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ದೇಶವಿವೇಶಗಳ
14 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ
ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಂದಿ, ಬಂಗಾಳಿ, ಗುಜರಾಥಿ,
ಮರಾಠಿ, ಟಿಬೆಟ್, ಪಂಜಾಬಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್,
ಬರ್ಮಾ, ಚೈನೀ, ಜಾಪಾನಿ, ಮೊದಲಾದ
14 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲೂ, ಓದಲೂ,
ಮಾತಾಡಲೂ ಕಲಿಯಬಹುದು.

ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪುಸ್ತಕ.

ಬೆಲೆ 4-0-0, ಪೋಸ್ಟೇಜು 0-12-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಕಸೂತಿ ಯಂತ್ರ

ಬಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಅಂದವಾದ ಡಿಸೈನ್‌ನೂ, ಹೂ
ಬಳ್ಳಿ ಎಲೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಹೊಲಿಯಬಲ್ಲ
4 ಸೂಜಿಗಳ ವಿವೇಚೀಯಂತ್ರ. ಬೆಲೆ 4-0-0
ಪೋಸ್ಟೇಜು 1-4-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಅನೇಕ ಡಿಸೈನುಗಳುಳ್ಳ ಕಸೂತಿ ಪುಸ್ತಕ.
ಬೆಲೆ 3-0-0 ಪೋಸ್ಟೇಜು 0-12-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ

BENGAL TRADERS (C. M. M.)
P. O. 21, ALIGARH, (U. P.)

ಆಂಧ್ರಾ ಇನ್ಸುರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಹೆಡ್ ಆಫೀಸು :: ಮಂಚಲೀಪಟ್ಟಣ.

ವಿಮಾ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ 25 ಸಂವತ್ಸರಗಳು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿಯೂ
ಸಮರ್ಥತೆಯಿಂದಲೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸಂಸ್ಥೆ.

1950 ರಲ್ಲಿ ನೂತನ ವ್ಯಾಪಾರ .... 2 ಕೋಟಿ. ರೂ. ಗಳು.
ಒಟ್ಟು ವಿಮಾ ನಿಧಿ (ಸುಮಾರು) .... 1 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ. ರೂ. ಗಳು.

ಜೀವ ವಿಮೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ - ಅಗ್ನಿ - ಮೋಟಾರು
ಪ್ರಮಾದ-ನೌಕಾ-ವಿಮಾ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ನಮಲ್ಲಿ ಉಂಟು.

ನಮ್ಮ ಆಫೀಸುಗಳು

ಮದ್ರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ನಾಗಪುರ, ದೆಹಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು,
ಚೆನ್ನೈ, ಅನಂತಪುರ, ಸಿಕಂದರಾಬಾದ್, ಕೊಯಮುತ್ಸೂರು, ಬರ್ಹಾಂಪುರ,
ಎರ್ನಾಕುಲಂ, ಬೆಜವಾಡ, ಗುಂಟೂರು, ಜಂಶೀದಪುರ, ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ,
ರಾಜಮಹೇಂದ್ರ, ಮಂಗಳೂರು, ದಿಬ್ರುಗರ್, (ಅಸ್ಸಾಂ).

ಐ. ಟಿ. ಎಲ್. ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ
ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನಾ ತಡೆದು
ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಕ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ
ಲಿ ಮಿ ಟೆಡ್.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು 5

ಶ್ರೀಷ್ಠತೆಯ
ಹೆಗ್ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಸೋದರರ ಹಾಡು	... 9	ಮನೆಯ ಗುಟ್ಟು	... 29
ಯುಗಾದಿ	... 10	ರಾಜ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿ	... 33
ಜಾಣತನ	... 11	ಅನುಪಾನ	... 39
ಗರ್ವ	... 12	ತಿರದ ಬಯಕೆ	... 42
ಅಸತ್ಯ ಘಟ	... 13	ಏಕೆ ಗೊತ್ತೆ ?	... 47
ಅವಳಿಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ	... 17	ಯಾ, ಯು	... 50
ಆಪೂರ್ವ ತ್ಯಾಗ	... 25	ನಗೆಹನಿ	... 53

ಇವಲ್ಲದೆ ಹಿಗಟು, ಪದ್ಯ, ಚುಟಕ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೇಕೆ.

పసుకంబి

అలవిచూచిన పంతులు
అలబోకగా సెగించిన
బిడుచూరి జాణతనం!

విశ్వానాథుని వారి
శ్రీ సాహసము

అంజనదేవి... నాగేశ్వరరావు... సూర్యప్రభ... సి.యస్.ఆర్.
శివరావు... కేలంగి... గిరిజ... సి.వరలక్ష్మి... రామ్మూర్తి... శతానంద
సదానందరావు... అన్నపూర్ణ... విజయలక్ష్మి... కమలాదేవి...

దర్శకత్వము...
దేవాంతం రాఘవయ్య
రచన, పరిశీలన... సముద్రాల...

సంగీతం... ఛాయాగ్రహణం... కళ...
సుబ్బరామన్ రంగా వారి సాహిత్యం

MAYA

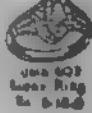
ఆంధ్ర, కలెక్షన్, నైజాం :
పూర్ణా రిలీజు

మైసూర్ :
అమృత పిక్చర్స్

ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು

- ★ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕತೆ, ಕವನ, ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಸರ್ವದಾ ಸ್ವಾಗತವುಂಟು.
- ★ ಲೇಖನಗಳು ಚಂದಮಾಮದ ಘನತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತಹವುಗಳಿರಬೇಕು.
- ★ ಚಂದಮಾಮದ ಎರಡು ಪುಟಗಳನ್ನು ಮೀರುವಂತಹ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಉದ್ದವಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ನಾವು ತಿಳಿಸುವವರಿಗೆ ಕಳಿಸಬಾರದು.
- ★ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸರಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು. ಇತರ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆ, ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದಂತಹ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬಾರದು.
- ★ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಅನುವಾದಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಕಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಬರೆದವರು ಮೂಲವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ★ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರು ಬರೆದ ಕತೆ, ಕವನಗಳನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ರಚಿಸಿದುದೋ, ಅಥವಾ ಹಿರಿಯರ ಸಹಾಯದಿಂದ ರಚಿಸಿದುದೋ, ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಅಜ್ಜಂದಿರು ಅಥವಾ ಇತರರಾದರೂ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದುದೋ, ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಓದಿದ್ದರ ಅಥವಾ ದಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ರಚಿಸಿದುದೋ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ★ ಲೇಖಕರ ಪತ್ರವೂ ಲೇಖನದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಪತ್ರಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಂದರೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಾರವು.
- ★ ಕಳುಹಿಸಿದ ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಯೇಗ್ಯವಿದ್ದು, ಸ್ವೀಕೃತವಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲಾನಂತರ ನಾಶಪಡಿಸುವೆವು.
- ★ ಅಸ್ವೀಕೃತವಾದಲ್ಲಿ ಲೇಖನವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿನ್ನು ಲೇಖನದೊಡನೆಯೇ ಕಳುಹಿಸ ಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ.
- ★ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ ಇಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳು ೨ ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಆ ಲೇಖನಗಳು ಸ್ವೀಕೃತವೆಂದು ಲೇಖಕರು ತಿಳಿಯಬೇಕು.
- ★ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಲೇಖಕರೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೇಖನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ವಿಳಾಸವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷು ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮ.
- ★ ಲೇಖನದೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟ ಪತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆಮೇಲೆ ಲೇಖನದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವೃಥಾ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಕೂಡದು.
- ★ ಲೇಖನಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವವರು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಚೆ ಚೀಟಿನ್ನು ಇಡಬೇಕು.
- ★ ನಮಗೆ ಕಳಿಸುವ ಕವನನಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಳೆದು ಹೋಗುವ ಸಂಭವವುಂಟು.
- ★ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲೇಖನಗಳು ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು ಅವಕಾಶವಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. ಚಂದಮಾಮ,

500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಉಮಾ ಮಹಲ್ : : ಮಜಲೀಪಟ್ಟಣ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಪ್ರೊ. ಸ್ವಾಭೀಶ್ ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರದ ರೇಕೆನ್ನು ಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿ (Gold Sheet Welding on Metal) ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲವೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ರೂ. 500 ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾವು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಕಿಂಗಿನ ಮೇಲೆ "ಉಮಾ" ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಅಕ್ಷರದ ಗುರುತನ್ನು ನೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯುಂಟು. ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಉಮಾ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಮಹಾ ದ್ರಾವಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಬಂಗಾರದ ರೇಕು ಲೋಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ನಮಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. 800 ಡಿಸೈನುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ದರಕ್ಕೆ 25% ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತೆ. N.B.- ವಸ್ತುಗಳ ವಿ. ಟಿ. ಪಾರ್ಸಲು ಛಾರ್ಜ್ ರೂ. 0-5-0 Tel : "UMA" Masulipatam.

ಈಗ ದೊರಕುತ್ತಿ!!

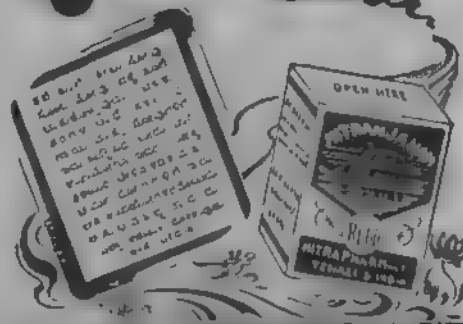
ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಾಡೆಲ್ ರೋಲ್ ಫಿಲಿಮ್ ಬಾಕ್ಸು ಕೆಮೆರಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಪವರು ಲೆನ್ಸ್ ಮತ್ತು ವ್ಯೂಫೈಂಡರ್

ನೊಡಗೂಡಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಈ ಕೆಮೆರಾ ಬಹಳ ಅಗ್ಗ. ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಸಹ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ನಂ. 120 ಫಿಲಿಮ್‌ನಲ್ಲಿ 2 1/2 x 3 1/4 ಸೈಜಿನ ಅದ್ಭುತ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ವಿಧಾನ ದೊಂದಿಗೆ ಬೆಲೆ ರೂ. 10-8-0 ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಫೋಸ್ಟೇಜುಗಳಿಗೆ ರೂ. 1-8-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ. ಕೆಮೆರಾಗೆ ಸಂಪಡುವಂತಹ ಲೆದರ್ ಕೇಸ್, ರೂ. 3-0-0. ಸರಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಿದೆ. ಇಂದೇ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಡಿ.

ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ.

BENGAL CAMERA HOUSE (108 C.M.) P. O. 21, ALIGARH (U. P.)

ಮಿತ್ರಾಂಜನ

ಮಿತ್ರ ಫಾರ್ಮಸಿ ಗುಲಾ - ತೆನಾಲಿ

MORTON..

ಮಿ ತಾ ಯಿ ಗ ಳ ಳ್ಲಿ ಲಾ
ಅತ್ಯಂತ ಸಿಹಿ ಮಿಠಾಯಿ

C. E. E. MORTON (---) LTD.

MAKERS OF QUALITY CONFECTIONERY

INCLUDING

Cream Toffees, Fruit Centered Sweets, Barley Sugar
Lollies, Salin Confectionery, Peppermint-Licorices etc.

ASIP.M

ಸೋಲ್ ಏಜೆಂಟರು :

ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ (ಮದ್ರಾಸು) ಲಿಡ್.,

80, ಶಂಭುದಾಸ್ ಬೀದಿ, ಮದರಾಸು - 1 (ದ. ಇಂಡಿಯಾ)

ಮುಖಚಿತ್ರ

ವಿದರ್ಭ ಪೇಶವನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಭೀಷ್ಮಕ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯೆಂಬ ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಅತಿ ಸುಶೀಲೆ, ಚತುರಗುಣಿ, ಮಂದಿರಿ. ಆಕೆಗೆ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ವಿವಾಹ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ವಿವಾದವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸರಳ ಹೃದಯನಾದ ಭೀಷ್ಮಕನಿಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯನ್ನು ಅನುರೂಪನಾದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಮತ. ಆದರೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಅಣ್ಣಂದಿರಾದ ರುಕ್ಮಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರಿತ್ತಿವರೆ ಆಗದು. ಅದುದರಿಂದ ಜೇದಿ ರಾಜನಾದ ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಮತ. ರುಕ್ಮಿಣಿಯಾದರೂ ಕೃಷ್ಣನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೂ ರೂಪ, ಶೌರ್ಯಾದಿ ಅತಿಶಯಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನೇ ತನ್ನ ಪತಿಯೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹಗಲಿರಳೂ ಆತನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಶಿಶುಪಾಲನೊಡನೆ ವಿವಾಹ ನಡೆಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಪಾಡೇನು! ಆಕೆ ಅತಿ ದುಃಖಿತಳಾಗಿ ತನಗೆ ಅಪ್ಪನಾದ ಅಗ್ನಿದ್ಯೋತನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಬರಮಾಡಿ "ವಿಪ್ರೋತ್ತಮಾ! ಇಂತಹ ಅಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀನೇ ಸಹಾಯಕ. ನೀನು ಕೊಡಲೇ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕಂಡು, ಆತನನ್ನೇ ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿರುವ ರುಕ್ಮಿಣಿಯನ್ನು ಈ ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಸಮಯ ನೆಂದರೆ ವಿವಾಹಸೂರ್ವ ನಾನು ಅಂಬಿಕಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗುವ ವೇಳೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆಗ ವೃಥಾ ಯುದ್ಧ ತಪ್ಪಬಹುದು. ಹಾಗೂ ಎದುರು ಬಿದ್ದವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧತೆಗಳೊಡನೆಯೂ ಬಿರಬೇಕು. ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದ ರಾಕ್ಷಸ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಉದಾಸೀನ ಮಾಡಿದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಿವೆನೆಂದೂ ಹೇಳು. ಚಾಗ್ರತೆ." ಎಂದು ರಾಯಬಾರವನ್ನು ಕಳಿಸಿದಳು.

ಇಲ್ಲಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಕಾತುರಪಡುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನೂ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಗ್ನಿದ್ಯೋತನು ತಂದ ಸುದ್ದಿಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಆನಂದಭರಿತನಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಸಕಲ ವಿಧಗಳಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು. ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದ ಆ ವಿಪ್ರನೊಡನೆ ರಥದಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಕುಂಡಿನವುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಈ ರಹಸ್ಯರಾಯಬಾರವನ್ನು ಕಳಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಮನಸ್ಸು ಅನೇಕ ಯೋಚನೆಗಳಿಂದ ತಪತಹವುತಿತ್ತು—ಆವೃಕ್ಕೂ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ; ಆತನು ಬರದಿದ್ದರೇನು ಮಾಡುವುದು; ಆತನು ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿನಯಪ್ರಾಯ ಪಡುವನೋ, ವಿವಾಹ ಮುಹೂರ್ತ ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿದೆಯೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಸುದ್ದಿಯಾಗಲೀ, ಕಳಿಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸುಳಿವಾಗಲೀ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಕಳವಳ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇನ್ನೇನು ವಿವಾಹದ ದಿನ ಅಂಬಿಕಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಅಗ್ನಿದ್ಯೋತನು ಧಟ್ಟನೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಕೆಯ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆಯೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಆತನಿಂದ ಕೃಷ್ಣಾಗಮನವನ್ನು ಅರಿತು ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತಳಾಗಿ ಸಕಲ ಸಂವಾರವೊಡನೆ ಕಾಲುನಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಂಬಿಕಾದೇವಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಆತನ ಅಗಮನವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಪರಿವಾರದೊಡಗೂಡಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದಕಡೆಗೆ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಚಂದಮಾಮ

★

ಸೋದರರ ಹಾಡು

★

ಒಂದೇ ನಮಗೊಲಿಗಾಕಾಶ
ನಾವೆವೊಂದರಲಿ ನಮ್ಮಯ ನಾಡ!
ಒಂದೇ ದೀಪವು ನಮಗಾಗಿಹುದು
ಒಂದೇ ಹಾಸಿಗೆ ನಮಗಿರುತಿಹುದು!
ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳಾ ಕಾಡಣವೊಂದೇ
ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳ ಫಲನಿಹುವೊಂದೇ
ನಮ್ಮನೆಲ್ಲರನು ಒಬ್ಬನೆ ಕಾವನು
ಸಾವಾಗಿರುವೆವು ಸೋದರರು!

[ಅನೈಯಲ ಅನುತಪ್ಯ ನಾವಡ]

ಯು ಗಾ ದಿ

★

ಬಂತು ಬಂತು ಬಂತು ಬಂತು
ಬಂತು ಹೊಸ ಯುಗ
ಅರಣ್ಯಕರಣತಲ್ಲ
ಜಗದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ

★

ತಲರ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಲರ
ಮೊತ್ತ ತರುತ್ತಿದೆ
ಚಿಟ್ಟಿ ಮುಂಬಿ ಹಾಡಿ ಹಾರಿ
ಮುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ

★

ಯುಗದ ಅದಿ ಹೂವೆ ತೇರ
ನೇರಿ ಬರುತ್ತಿದೆ
ಹೊಸ ಕೊಂಗನನ ಹೊಸದು
ಜಸನ ತರುತ್ತಿದೆ

★

ಕ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದ ನಾಡಿನನ್ನು
ಕಾಂತಿ ತರುತ್ತಿದೆ
ಮುದದಿ ಬಂದು ಶಾಂತಿಮಧುವ
ಸುರಿಸಿ ಹರುತ್ತಿದೆ

★

‘ಸತ್ಯ ನುಡಿಯು, ಧರ್ಮನಡತೆ’
ಮೂಲ ಮಂತ್ರವ
ಭರತ ಪುತ್ರರೊಡನೆಗೂ
ಬಿತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ

★

ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ ಮೆದ್ದರೇನು?
ಬಾಳು ಬೆಲ್ಲವಾಗಲಿ
ಜಗದ ಮನೋ ಭಾವ ಶಾಂತಿ
ಸಮತೆಯೆಡೆಗೆ ಸಾಗಲಿ

—ಚಿರಂತನ, ಶುಕ್ರವಾರಸಂತೆ.

• ಹೊನಾಡಿಗಿತ್ತಿ •

(ಅಫನಯಗೀತೆ)

ಹೂ ಬೀಕೇನಮ್ಮ
ಹೂ ಬೀಕೆ ಹೂ....
ನಸುಕಿಲಿ ಕೊಯ್ಬು

ಕಟ್ಟಿದ ಹೂ....

ಜೀವದಿ ನೈವ
ಮಲ್ಲಗೆ ಹೂ....

ಸೊಗಸಿಲಿ ಸುರಿದ
ನೇವಂತಿ ಹೂ....

ಇದು ಈಗಿನ ಫ್ಯಾಷನ್
ಕೆಂಪಾಜಿ ಹೂ....

ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ
ಗುಲಾಬಿ ಹೂ....

ಈಕಡೆ ನೋಡಿರಿ
ಸಂಪಿಗೆ ಹೂ....

ಅಕಡೆ ನೋಡಿರಿ
ಮಂದಾರ ಹೂ....

ಬಹು ಅಗ ದರ ನೋಡಿ
ಕೊಳ್ಳೊಡವ್ವ ಹೂ....

ಹೂ ಬೀಕೆ ಹೂ ಬೀಕೆ
ಹೂ ಬೀಕೆ ಹೂ....

—ಹ ರಾ ಕಿದಿಯೂರು

ಒಂದು ಆಡವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನರಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಸ ಅದರ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಾಡವು (ಸೊಳ್ಳೆ) ಹೊಕ್ಕು ಕಡಿಯ ಹತ್ತಿತು. ಎಷ್ಟು ಬಾಲ ಬಾಡಿಸಿದರೂ ಅದು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಉಪಾಯಶಾಲಿಯಾದ ನರಿಯು ಬಾಯಿ ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಹೊರಟಿತು. ನೋಡಲು ಅದರ ಬಾಲವು ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಆಗ ಚಿಕ್ಕಾಡು ಹಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಲಿ ಬಂತು. ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನರಿಯ ಬೆನ್ನೂರ ಹ ಮುಳುಗಿತು. ಆಗ ಸೊಳ್ಳೆ ನರಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂತು. ನರಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಲೆಯೂ ಮುಳುಗಿತು. ಒಳಕ ಚಿಕ್ಕಾಡವು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಿದವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ನರಿಯು ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೇಲಿಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ದಡಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬಂತು. ಚಿಕ್ಕಾಡವು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯಿತು. ಕಟ್ಟಿಗೆ ನೀರಲ್ಲಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ನರಿಯ ಜಾಣತನ ನೋಡಿದಿರಾ?

—ಎಸ್. ಬಿ. ಸವಲಗುಂಡ

ಹಾವು ಬುಟ್ಟಿ ಕೊರೆವುದುಂಟೆ ?

—ಸವಗುಂಡ.

ತಿರುಕ ಹಾವುಗಾರನೊಬ್ಬ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಇರುಳು ಒಂದು ಮುರುಕು ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದ; ಹಾವ ಬುಟ್ಟಿ ಬಳಿಯಲಿಟ್ಟು ನಿದ್ರೆಮಾಡಿದ.

ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಒಂದು ತುಂಡು ರೊಟ್ಟಿ ಒಂದು ತಟ್ಟಿಲಿತ್ತು; ಪುಟ್ಟಮೊಂದು ಇಲಿಗೆಬಂತು ರೊಟ್ಟಿ ಪರಿಮಳ. ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊರೆಯಿತಾಗ ನೆಟ್ಟು ಹುಳುಗಳ.

ಕೊರೆದು ತೂತು ಒಳಗೆ ತೂರೆ, ಉರಗ ಇಲಿಯಮೇಲೆ ಹಾರಿ ತ್ತರದೆ ಗುಳುಮುನುಂಗಿ ಒಡನೆ ಹೊರಗೆ ಹರಿಯಿತು ! ಇಲಿ ಕೊರೆದಾ ತೂತಿಸಿಂವ ಹೊರಟೆ ಹೋಯಿತು !

ಹಾವುಗಾರ ಎದ್ದುನೋಡಿ ಹಾವು ಹೋದ ತೂತು ನೋಡಿ
“ಹಾವು ಬುಟ್ಟಿ ಕೊರೆದು ಹೋಯಿತಲ್ಲ!” ಎಂದನು.
‘ಹಾವು ಬುಟ್ಟಿ ಕೊರೆವುದುಂಟೆ?—ನೀನು ಹೇಳಿನು?’

★   ಗ ವ ರ್   ★

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಉಪಾಯಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ತಾನು ಬಹಳ ಜಾಣನೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಗರ್ವವೂ ಇತ್ತು. ಅದು ಒಂದು ದಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಾಡು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕಂಡಿತು.

ಸರಿಯು ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ ಅದೂ ಇದೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, “ಬೆಕ್ಕಣ್ಣ, ಬೆಕ್ಕಣ್ಣ. ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಉಪಾಯಗಳು ಗೊತ್ತಿವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಬೆಕ್ಕ ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳುವುದೆಂದು ಬೆರಗಾಗಿ “ಅಣ್ಣಾ! ನನಗೊಂದೇ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಗೊತ್ತಿದೆ.” ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಸರಿಯು ಅಟ್ಟಕಾಸದಿಂದ ನಕ್ಕು “ಅಯ್ಯೋ, ಇಷ್ಟೇನೇ? ಪಾಪ! ನಿನ್ನಂತಹ ವನು ಇಂತಹ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೋಡು, ನೋಡೊಂದು ಉಪಾಯಗಳು ಗೊತ್ತಿವೆ. ನಿನಗಿಂತ ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲ್ಪಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ಜಂಭದಿಂದ ಹೇಳಿತು. ಬೆಕ್ಕು ಪಾಟಕಿಯಿಂದ “ಸರಿಯಣ್ಣ, ನನಗೂ ಆ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಸರಿಯು “ಆಗಲಿ, ಬಾ” ಎಂದು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೇಟೆಗಾರರು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಸರಿಯಣ್ಣ ನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಾಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳಮುಂದೆ ಅಡೊಂದೂ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತು. ಬೆಕ್ಕು ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ತಟಕ್ಕನೆ ಮರವನ್ನೇರಿ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಸರಿಯು ಭಯದಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಓಡಿ ಪೊದೆಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವಷ್ಟೇ ಬೇಟೆನಾಯಿಗಳು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಸರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟವು.

ಆಗ ಬೆಕ್ಕು ಪಾಂಪುತ್ತಿದ್ದ ಸರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಎನಕ್ಕಾ, ಎಷ್ಟು ಉಪಾಯಗಳನ್ನೇನು? ನನ್ನ ಒಂದು ಉಪಾಯವೆ ಮುಂದೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕವಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಗರ್ವ ಪಡಬಾರದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಯಿತು.

‘ತರಡೋಕೆ’ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗೋರಾ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಕುಂಬಾರನಿದ್ದನು. ಅವನು ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ. ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಪಾಂಡು ರಂಗವಿಠಲನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೇಶದೇಶಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲೂ ಮಂದಿ ಆತನನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂತಹ ಭಕ್ತರ ಒಂದು ಗುಂಪಿನವರು ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಗೋರಾ ತನ್ನ ಅವಿಗೇಯ ಹತ್ತಿರದೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ತಣ್ಣಗೆ ಆಗಿದ್ದ ಒಂದೊಂದೇ ಮಡಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಮರದ ಚಕ್ಕೆಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಟ್ಟಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆತನಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು.

ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದದೆ ಗೋರನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ

ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು “ಎಕಪ್ಪಾ, ಹಾಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ಮಡಕೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಈ ಮಡಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಸುಟ್ಟಿರುತ್ತವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದನು ಗೋರಾ.

ಆಗ ಭಕ್ತನು “ಮಾತಾ, ನಾನೂ, ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೂ ಸಹ ಆ ಗಡಿಗೆಗಳಂತಹವರೇ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಹ ಕೆಲವು ಮಡದ ಮಡಕೆಗಳಿರಬಹುದು. ಅವಹವರು ಯಾರೋ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಜ್ಞಾನ ಬೋಧಿಸಿ ಪಕ್ಷಮಾಡಿ” ಎಂದು ಪಾರ್ಥಿವನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಗೋರಾ “ಅಣ್ಣಾ, ಈ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೋ ಇನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನ ಲಭಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣ, ಆತನಿಗೆ ಕೃಪೆಕೊರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಆ ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲನು ಈ ಮಾತು ಹುಡುಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಅವಕೃಪೆ ಘಟಿ ಯಾರೋ ನೋಡೋಣ, ಬಾ”

ಯಾಗಿ ನುಡಿದು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಆವಿಗೇಯ ಹತ್ತಿರ ಹೊರಟು ಕೊಡನು.

ನಾಮದೇವನು ಹೆಸರು ವಾಸಿಯಾದ ಮಹಾ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು. ಆತನು ಆತನು ಹುಟ್ಟುವಾಗಲೇ 'ವಿಠಲ್ ! ವಿಠಲ್ !! ಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲ್ !!' ಎಂದು ಭಗವತ್ ಸ್ವಾಮಸ್ವರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಜನಿಸಿದಾತ. ಆತನು ಜನಿಸಿದಾರಭ್ಯ ಆ ದೇವರ ಪಾದ ಸೇವೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂತಹವ ನನ್ನು 'ಅಪಕ್ಷಫಟ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನ್ಯಾಯವೇ?

ಎಂದು ಮರದ ಚಕ್ಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ಬಂದನು.

ಆಗತಾನೇ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ನಿಜೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಆಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗೋರಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೂ ಮರದ ಚಕ್ಕೆ ಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಏಟು ಹಾಕುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆವರು ಯಾರೂ ಕಿಮುಕ್ತಕಿಮುಕ್ತ ಎನ್ನ ಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಾಮದೇವನೆಂಬ ಭಕ್ತನು ಮಾತ್ರ ತಲೆಗೆ ಕೈಯನ್ನು ಅಡ್ಡ ಮಾಡಿ " ಏನಯ್ಯಾ ಗೋರಾ, ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಡೆಯು ತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ, ಏನಿದು?" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗೋರಾ " ಈ ನಾಮದೇವನೇ ಅಪಕ್ಷಫಟ " ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ನಡುವೆ ಗಟ್ಟಿ

ತನಗೆ ತುಂಬಾ ಅವಮಾನವಾಯಿತೆಂದು ತೋರಿತು ನಾಮದೇವನಿಗೆ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ವಾದರೂ ಅವರ ನಡನೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಆತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ನೆಟ್ಟಗೆ ಪಂಡರೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಪಾಂಡುರಂಗನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು, " ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನನ್ನು ಗೋರಾ ತುಂಬಾ ಅವ ಮಾನ ಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗಿಲ್ಲವಂತೆ. ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನನ್ನು ನಗೆಪಾಟಲಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದ್ದು ತರವೇ ಪ್ರಭೂ " ಎಂದು ಎಲೆಪಿಸಿದನು.

ಪಾಂಡುರಂಗಸ್ವಾಮಿ ನಸುನಕ್ಕು " ನಾಮ ದೇವ್, ನಿನಗೇನೂ ಅವಮಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಅಪಕ್ಷಫಟವೆಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳೇನಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನ ಲಭಿಸಬೇಕು " ಎಂದನು. " ಅದು ನಿಜವೋ ಪ್ರಭೂ ಹಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನನಗೆ

ವ್ರಸಾದಿಸು" ಎಂದ ನಾಮದೇವ. ಆಗ
ಪಾಂಡುರಂಗನು "ಒಬ್ಬ ಸದ್ಗುರುವನ್ನು
ಅಶ್ರಯಿಸಿದ ಹೊರತು ನಿನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ
ಜ್ಞಾನ ಪುಟಾಗಲಾರದು ನಾಮದೇವ....
ನಾಗನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಆಲಯದಲ್ಲಿ
ವೀರೋಬಾಕೇಶನೆಂಬ ಮಹಾ ಭಕ್ತನೆಂಬ
ನಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ಶುಕ್ರಾಕ್ಷಮಾಡಿ ವಕ್ಷ
ಭಟವಾಗಿ ಬರಬೇಕು" ಎಂದನು.

ದೇವರ ಅಪ್ಪನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾಮದೇವ
ನಾಗನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಆಲಯದ ಹತ್ತಿರ
ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ವೀರೋಬಾ
ಕೇಶನು ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯ
ಬಂತು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಲಿಂಗ
ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ನಾಗನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೇಲೆ
ತನ್ನೆರಡು ಪಾದಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆ
ಯುತ್ತಾ ನಿಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವೀರೋಬಾ
ಕೇಶ ಕಾಣಿಸಿದ! ನಾಮದೇವನು ವಿಗ್ರಾಂತ
ನಾಗಿ "ಅರೆ, ಭಗವಂತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಕಾಲಿಟ್ಟು ನಿಜೆ ಹೋಗುವ ಈ ಅಯೋಗ್ಯ
ನಿಗೆ ನಾನು ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೇ?"
ಎಂದುಕೊಂಡು, ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ
ವೀರೋಬಾಕೇಶನನ್ನು ನಿಜೆಯಿಂದ ಎತ್ತಿಸಿ,
"ಇದೇನು ಕೆಲಸವಯ್ಯಾ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ವೀರೋಬಾ ಸೋಮಾರಿತನದಿಂದ
"ಅಪ್ಪಾ, ಏನೋ ನಿಜೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಾಲು
ಅತ್ತಕಡೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಮುಂದುಕ
ನಾನು. ಕಾಲು ತೆಗೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ

ಇಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ತಪ್ಪಾಗಿ
ತಿರುದುಕೊಳ್ಳದೆ ನನ್ನೇ ನನ್ನ ಕಾಲು ತೆಗೆದು
ದೇವರಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿಬಿಡು" ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೇ ನಾಮದೇವನು ವೀರೋಬಾ
ಕೇಶನ ಪಾದಗಳೆರಡನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಲಿಂಗದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದನು. ಆದರೆ
ಯಾವಾಗ ಬಂತೋ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೋ
ಅಲ್ಲಿಂದ ಲಿಂಗ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಶ್ಚರ್ಯ
ದಿಂದ ಆತನು ವೀರೋಬನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು
ಬೇರೊಂದೆಡೆ ಇಡಲು ಹೋದನು. ಆದರೆ
ಅಲ್ಲಿ ಸಹ ಒಂದು ಲಿಂಗ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ
ನಾಮದೇವನು ವೀರೋಬನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಜರುಗಿಸಿ ಕಾಲು ಅಲ್ಲಿಡಲು
ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಿಂಗ ಸಿಕ್ಕ
ವಾಯಿತು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಆತನು

ವೃದ್ಧನನ್ನು ಭುಜದಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಗರ್ಭ
ಗುತಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಕೂರಿ
ಸೋಣವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಅದೇನು
ಸೋಜಿಗವೋ, ಕೊರಗೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಿ
ನೋಡಿದರೂ ಲಿಂಗಗಳೇ ಕಾಣಿಸಿದವು.
ಎನೂ ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ಆ ವೃದ್ಧನ ಕಾಲು
ಗಳೆರಡನ್ನೂ ತನ್ನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡನು. ಯಾವಾಗ ಆ ಪಾದಗಳು ತನ್ನ
ಶಿರವನ್ನು ತಾಕಿದವೋ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ನಾನು
ದೇವನೂ ಒಂದು ಲಿಂಗವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿ
ಸಿದನು. ಆಗ ಆ ಲಿಂಗದಿಂದ 'ನಾನೂ
ಸಹ ಲಿಂಗ ರೂಪವಾಗಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ. ಎಲ್ಲಿ
ನೋಡಿದರೂ ಲಿಂಗ ಮಯವಾಗಿದೆ' ಎಂಬ
ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಬಂದವು.

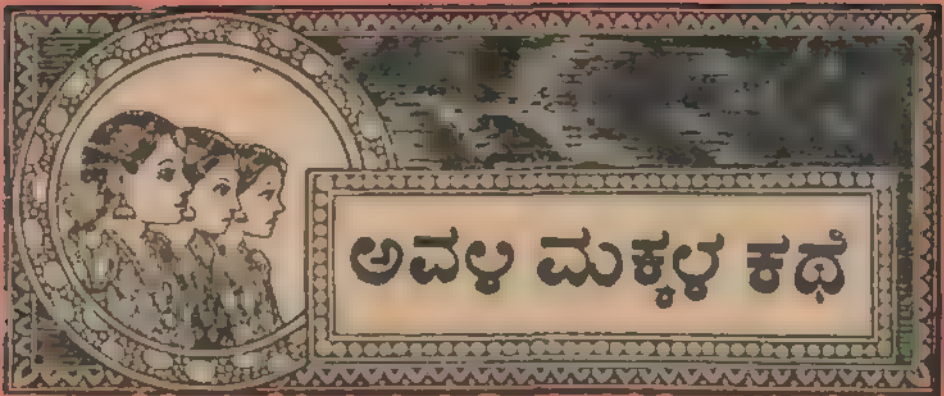
ಅವಲೇವಿಗೂ ಕದಲಾಡದೆ ಮಿಸುಕಾಡದೆ
ವೃದ್ಧನಂತೆ ನಟಿಸಿದ ವೀರೋಬಾಕ್ಷೇಶನು
ತನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕುರಿತು "ನಾನುದೇವ್,
ಇದರಲ್ಲೇನೂ ವಿಚಿತ್ರವಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನಿಲ್ಲದ
ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲೆಡೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯ
ಬಿಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ.
ಇಷ್ಟು ದಿನದಿಂದ ನೀನು ಈ ಪಂಡರೀಪುರ

ದಲ್ಲಿ ಸಾಂಚುರಂಗನ ಅಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ಭಗವಂತನಿದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಆತನು
ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ನನ್ನೇ ಗೋರಾ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಮರದ ಚಕ್ಕೆಯಿಂದ
ಏಟು ತಿಂದ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯ
ತಿಳಿದಿದೆ. ಆ ಮರದ ತುಂಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ
ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತ ಕಾಣಿಸಿದ. ಅದರಿಂದಲೇ
ಅವರು ಏಟಿಗೆ ಬಿದರಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಭಯ
ಪಟ್ಟು ಕೈ ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೆ" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ನಾನುದೇವನು "ಸತ್ಯವ್ರಭೂ—
ಗೋರಾ ನನ್ನನ್ನು 'ಅನಕ್ಷುಭು' ಎಂದು
ಅನಮಾನಮಾಡಿದನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಆತನ
ಮಾತು ಅಕ್ಷರಶಃವಿಜ. ಹೌದು, ನಾನು
ಅವಕ್ಷುಭವೇ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ವೀರೋಬನು "ನಾನುದೇವ್,
ನಿನಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನ ಲಭಿಸಿತು.
ಇನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ಸೇವೆಮಾಡಿ ತಿಳಿದು
ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದುದೇನಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಆತನಿಗೆ
ಮಾಮೂಲು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಕಳುಹಿಸಿದನು.

9

[ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹೇಗೋ ಮಾಯಾ ಭವನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ ಸಂಘ್ಯಾ ನಿಶೀಘರು ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರು; ಆ ತರುವಾಯ ತಮ್ಮ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ಸುಳಿವನ್ನು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸಾರಿ ಓದಿರುವಿರಿ. ಆ ತರುವಾಯ—]

“ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರೋ ನೀವು?” ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಬಂತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವಷ್ಟೆ. ಹಾಗೆ ಕೂಗಿದ್ದು ಮತ್ತೆಯಾರೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಸಂಘ್ಯಾ, ನಿಶೀಘರು ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಡ್ಡದವನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಸಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನೇ ಆಗಿದ್ದನು. ಗಡ್ಡದವನನ್ನು ಕಂಡ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. “ಅಯ್ಯೋ, ಅವರನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆಯಾ? ನನ್ನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಭಸ್ಮ ಮತ್ತು ಚೌಕಗಳನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನಿನಗೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಟೀಕು ಹಾಕಿದರು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಸಾ ಮಾನ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುವೆವು. ಈಗಲಾವರೂ

ಮಿಂಚಿ ಮೋಮದೇನಿಲ್ಲ. ನೀನು ತಕ್ಷಣ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸು. ಇಲ್ಲವೇ ನಮ್ಮ ಭವನದ ರಹಸ್ಯ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಿಡುತ್ತೆ. ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತೋ, ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಸಾವು ಬಂಡಿತವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೋಗು, ಬೇಗ ಹೋಗು” ಎಂದ ಗಡ್ಡದವನು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಅವಸರ ಪಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿದನು.

ಗಡ್ಡದವನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಭವನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ತಾನು ಕಾಣಲು ಇರಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಸಂಘ್ಯಾ ನಿಶೀಘರು ಕಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅವನು

ಚಂದಮಾಮ

ಕೊಳವದಿಂದ ಕಂಡ ಕಾರುತ್ತು "ನೀವು ನೀವು?" ಎಂದು ಕೂಗಾಡುತ್ತಾ ಕೊಳವ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. ಕೊಳವ ಹತ್ತಿರವೂ ಅನಿರ ಸುಳಿವು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅದೇ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಇದುವೆ ತಲೆ ಯದ್ದು ಜಾಗರವನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಆ ಸುತ್ತ ವಾಕ್ಯವೂ ಹುಡುಕಿದನು. ಸಾಯಂಕಾಲದ ವಿಕಿರಣಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ನಿರಾಶೆ ಯಿಂದ ಭವನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ರಾಕ್ಷಸನು ಈ ರೀತಿ ತುಡುಕುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಸಮಯವೂ ಉದಯನನು ತನ್ನ ಸಹೋದರ ರೊಂದಿಗೆ, ಮಕ್ಕ ಹಂಸಗಳ ಕೂಡ ಕೊಳ ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದನು. ರಾಕ್ಷಸನು ಮತ್ತೆ ಭವನದೊಳಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಉದಯನನು

ಕೊಳದಿಂದ ಕೊರಗೆ ಬಂದು ಯಥಾ ರೂಪ ವಜೆವನು. ಆತನ ಹಿಂದೆಯೇ ಸರೋವರ ಕಡೆ ಸಹ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು.

ಆಗ ಆ ಕಡೆ ಉದಯನನೊಂದಿಗೆ "ನೀವು ಯಾರೋ ನಮಸ್ಕರಿಸಿರಿ. ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಈ ಭವನದ ಸುತ್ತಲೂ ನಿಲ್ಲು. ಸಾಲ್ವ ಹುಲಿದಾರಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಯಾವ ಹುಳ ಕವಲಾಡಿ ದರೂ ತಪ್ಪುನೆ ಕೂಡು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕ ಬಿಡಿ ಗಡ್ಡದವರೊಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲು. ಅವನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಬಿಟ್ಟು ನಿಂದವೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ನೀವು ದೇಗೆ ಬಂದಿರೋ ಬಹಳ ಅರ್ಹ ಯಾವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನೀವು ಈ ಸ್ಥಳವಿಟ್ಟು ಮೊರಟುಹೋಗು ವುದು ಉತ್ತಮ. ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಚಿಕಾರವುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನು ಈ ಭವನ. ಅವನು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗ ಬರುವನೋ, ಯಾವಾಗ ಹೋಗುವನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪಗಳು ಬರುವ ಮಾರ್ಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ, ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಉದಯನನು "ನಾವು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಭವನದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡದೆ ಬಂ

ಹೇಳಿತು. ಅದಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ
ನಿನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಬೇಡ. ಆ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು
ಕೂತು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ
ನಾಳೂ ನಿನ್ನ ಯಾರೋ ಹೊಸದೊಂದು
ಹೇಳಲೇ ಬಿಡುವುದು? ಹೇಳಲು ಅಂತರ
ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿ ಸುಖವಾಗುವ
ವಡುವೆನು” ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾ ನರಕಯ್ಯ “ಹೇಳಲು
ಬಹಳ ಸುಕೋಪವು. ಆದರೆ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡು ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಾಧಿಸಿ
ವೇದ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಕೇಳಿ
ವಾದುದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಕೂಡ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕೊಂಚಮೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ
ಮತ್ತೆರಡು ವಂಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗೆ
ಬಂದಳು. ಸರೋವರ ಕಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಆ
ಎರಡು ವಂಸಗಳೂ ಸಹ ಬೆವಕ್ಕೆ ಬಂದ
ಕೂಡಲೇ ಅವು ಇಬ್ಬರೂ ಸುಂದರ ಕನ್ಯೆಯ
ರಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿದರು.

ಆ ಮೂವರೂ ಬಂದೇ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಎರಕ
ಕೊಯ್ದುಬಿಡಿದ್ದರನ್ನು ಕಂಡು ಉದಯ
ನನು “ನೀವು ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಕಾಣಿಸು
ತ್ತಿರಬಹುದು?” ಎಂದನು. “ಹೌದು” ಎಂದು
ಅವರ ನಾಯಿಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಬಂತೋ
ಇಲ್ಲಿವೋ ಉದಯನನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ
ಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆನಂದ ಭರಿತನಾಗಿ “ಹಾಗಾದರೆ
ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು
ನಿಮ್ಮನ್ನೇ! ನೀವು ವಾಸತೀಲ ವಹಾರಾಜರ
ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಕನ್ಯೆಯರು
ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು “ಹೌದು, ನಮ್ಮ
ನಿಷಯ ನಿಮ್ಮಗೆ ತಿಳಿದುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?”
ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಕೇಳಿದರು. “ನೀಗೇ
ನುಬಂತು.” ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲಾ ನಾನು
ನೋಡಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಕಂಡು ಓಟಿಯವ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ
ಯವರ ಅತಿರ್ವೇದಗಳನ್ನು ವಸೆಯ
ಹೊರಬರುವೆವು. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು?” ಎಂದು
ಕೇಳಿದ ಉದಯನ.

“ಸುಖಾಸಿನಿ....ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂಬಿರಿ. ಹಾಗಾದರೆ
ಮಿಕ್ಕಿದ್ದರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೀವೇ ಹೇಳಬಿಡಿ
ರೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು” ಎಂಬಳು ಆ ಕನ್ಯೆ.

“ಹೇಳದೇನು? ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಭ್ರಮವೆಂದು ನಾವು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಶುಭವಾರ್ತೆ ನನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೂ ತಿಳಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದು?” ಎಂದು ತನ್ನ ಸಹೋದರರು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತಾಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸುಹಾಸಿನಿ “ಚಂತಿ ಪಡ ಬೇಡಿ” ಎಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಸಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಶಿರಾಪ್ರತಿಮೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಕುಮಾರರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ತರುವಾಯ ಉದಯನನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆ

ದೊಯ್ದಳು. ಆ ಮರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಯಿ ಕೊಡೆಗಳು ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಉದಯನ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದನು. ತರುವಾಯ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಕ್ಷಸನ ವನ್ರವಿತ್ತು. ಆ ವನ್ರವದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ನೀರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದು ಕೋ ಎಂದಳು. ಒಂದು ಎಲೆಯನ್ನು ದೊನ್ನೆಯಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು, ಉದಯನನು ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡನು. ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಕೋದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಸುಹಾಸಿನಿ ಆ ನಾಯಿ ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ಕೋತಿಗಿಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಹಾಗೇ ಮಾಡಲು, ಕಸಿಯ ರೂಪವೋಗಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪವೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ತರುವಾಯ ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಶಿರಾಪ್ರತಿಮೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲು ಸಂಧ್ಯಾ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪವೇ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು.

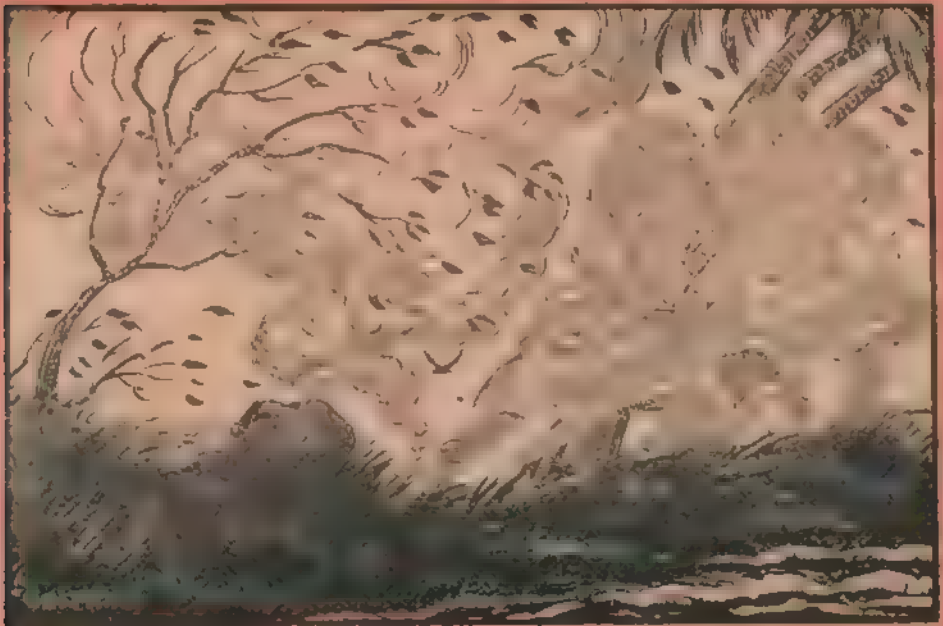
ಆಗ ಉದಯನನು ಆ ಕರ್ತೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ “ನೋಡಿದಿರಾ, ಈ ವಿಚಿತ್ರ. ನಾವು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವೆವೋ ಆ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯರೇ ಇವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಬಂದಕಾರ್ಯ ಜಯವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಇನ್ನು ಇವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ಈ

ಮಾಯಾ ಭವನದಿಂದ ಮೊರಬೀಳುವ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಹಾಸಿನಿ "ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ನನುನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮಾತು ಏತೋಚ್ಚಿರಿಸಿ, ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೊರಬಿದ್ದರೆ...." ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸುಂಟರು ಗಾಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಗ ಭಯವು "ಅದೋ, ಅವನು ಬರುತ್ತಿವಾನೆ. ಈ ಸುಳಿ ಗಾಳಿಯೇ ಅದರ ಗುರುತು. ಇನ್ನು ನಾವು ಮತ್ತೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವೆವು. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು? ಹಿಂದಿನಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು

ಹಂಸಗಲಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೂ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಕಂಡು ಹಿಡಿದುಬಿಡ ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಏನೋ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸುಹಾಸಿನಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯರೊಂದಿಗೆ ಕೊಳಮೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಿಟ್ಟಳು.

ಕೂಡಲೇ ಉದಯನನು ತನ್ನ ದತ್ತಿರ ವಿಧ ಬಿಳಿ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಸಹೋದರರ ಮೇಲೆ ಎರಚಿದನು. ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಹದ್ದು ಕೊಳದ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಾರಿದಕೂಡಲೇ

ಅವಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ರೂಪ ಕೊಡಲು ಬಿಟ್ಟು
ಭಸ್ಮವಿರಿಸುವ ರಾಕ್ಷಸ ಅಕಾರವನು.

ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಮನೆ ನಿಂತುಕೂಗಿಕೊಳ್ಳ
ಕೊಡಲು ತುಂಬಲು ಕೆಳಗಿಳಿದು ರಸ
ರಸನೆ ಬಿಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ದನದ ಹತ್ತಿರ
ನಿಂತಿರಲು ನಿಂತು. ರಾಕ್ಷಸನು ಬಿಟ್ಟು ಹಾ
ಅವುಗಳ ಕಣ್ಣು ಸುಟ್ಟು ನೋಡು, ಕಣ್ಣು
ಮುಟ್ಟು ರೂಪ ಕೊಡಲು, ಭಸ್ಮವೆ ಹಾಕಿ
ಅಕಾರವಾಗದಂತೆ ಕೊಡಲು.

ಇವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ
ನಾಯಿತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಭಸ್ಮದ
ಸಹಾಯದಿಂದ ತನಗೂ, ತನ್ನ ಪಕ್ಕೋದರ
ಗೂ ಮಾಮೂಲು ರೂಪ ತುಂಬಿಕೊಡಲು.
ಅಂದಿಗೆ ಅವರು ಗುಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಮೂರು ದಿನ
ಗಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು ತನ್ನ

ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬೌಕದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಗ್ಗು
ದಂಪಲುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೊಟ್ಟ
ತುಂಬಾ ತಿಂದರು. ತರುವಾಯ ಅವಳಿ ಕಣ್ಣೆ
ಂಬರು ಮತ್ತೆ ರೂಪನೆ ಬಿಡುವರೆ ನೋಡಲು
ಯೂ ಸಮಾನ ಕಾರು ಕೊಡುವರು. ಅವ
ಕೆಷ್ಟು ಮೊದಲಾದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಇ. ಆ
ರಾತ್ರಿ ಅವರೊಬ್ಬ ಮಾವನೂ, ಮೂರು ರೀತಿ
ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ರಸವರು.
ಮಾಡಲು ರೂಪ ಕೊಡಲು ಸ್ವಾಮಕರ
ನಿಟ್ಟುನೋ. ಅವರು ಭಸ್ಮದ ಮುಟ್ಟುಮಾಡ
ಮತ್ತೆ ಅವರೂ ರೂಪ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟರು.

ಕೊಡಾಯಿತು. ಕೊಡಲು ಅವರು ಕಣ್ಣೆ
ಯರು ರೂಪನೆ ಬಿಡುವರು, ಈ ಅವರ
ಪಕ್ಕೋದರರು. ಮತ್ತೆ ಮಾಮೂಲು ರೂಪ
ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಕಿ ಸುಟ್ಟುನೋ.

ಆಗ ಉದಯವಾಗಿ ಸುಪ್ತನಾದವನನ್ನು
ಕೊಡಲು "ಮಾಡುವರೆ ಈ ರಾಕ್ಷಸ ಮನೆ
ಕಾಣುವರೆ ಯಾವಾಗ ಬಿಟ್ಟುನೋ?"

"ಮನೆಗೆ" ಬಿಟ್ಟುನೋ ಕೊಡಲು ನೋ.
ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಲೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು.
ಅವರೂ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಲು ಗುಟ್ಟು ಕೊಡಲು
ಸುಪ್ತನೋ.

"ಅವರೂ ಬಿಟ್ಟು" ಎಂಬ ಅವರೂ
ಬಿಟ್ಟುನೋ ಬಿಟ್ಟುನೋ ಬಿಟ್ಟುನೋ.

"ಅವರೂ ಬಿಟ್ಟು" ಎಂಬ ಅವರೂ
ಬಿಟ್ಟುನೋ ಬಿಟ್ಟುನೋ ಬಿಟ್ಟುನೋ.

ತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ದೇವಿಯ ವಹನೆಯಿಂದಲೇ
ಈ ಮಾಯಾ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ.
ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅವನು ಆ ದೇವಿಗೆ
ಐವತ್ತು ಅವಳಿಗಳನ್ನು ಬಲಕೊಡಬೇಕು.
ಈ ಬಲಿ ಪೂರ್ತಿ ಆಯಿತೆಂದರೆ ಆ ದೇವಿ
ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸು-
ವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅವಳಿಗೆ, ಚರಣಾಲಯಾ-
ವಂತೆ ಸರಸಮ್ಮ ಸಹ ಕೊಡುವಳು. ಈಗ
ನಲವತ್ತೇಳು ಅವಳಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿ-
ವೆ. ಉಳಿದವರು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ
ಯಾವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ-
ದೇವಿಯ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವೆಂದೋ
ಎಂದು ಅವನು ಎಂದು ಕಣವಾದರೂ
ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಸಿಕ್ಕ ಕೂಸು-
ರೂಸನ್ನೂ ಪ್ರಸಾದಿಸಬೇಕಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಬರು-
ತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ." ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನ ಮಾತು
ಜೀವನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೇಳಿದಳು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮ್ಮ ಅವಳ ಮತ್ತೆ
ಬಹು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.
ತರುವಾಯ "ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತವೆಂದು ನಾನು
ನಾವು ಮೂವರೂ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿವೆ,
ಇಂದೇ ಅವನ ಪೂರ್ತಿ ಪೂರ್ತಿ ಅಗಲುವ-
ತಿತ್ತು. ಬಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು."
ಎಂದನು ಉದಯನ.

"ಅದು ಹೇಗೆ? ನೀವೂ, ಅವಳಿಗಳೇ?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಕನ್ಯೆಯರು.

"ಹೌದು. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡುವುದು
ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು
ತ್ರಿಪ್ಲೇನೆ." ಎಂದ ಉದಯನ.

"ನಾನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಂದು ಬಾಕಿ
ಯಿಂದ ಸೇರುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಎತ್ತ-
ರಿಸಿದಳು ಸುಹಾಸಿನಿ.

"ಹೌದು. ನಿಜವಾದ ಸಂಗತಿ ಈಗ
ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೊಂದಿಗೂ
ರೂಕತೆಯಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ
ಇಲ್ಲಿಂದ ರೂಕಬೇಕೆಂಬ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಾ
ಮಾಯಾ ಜಾಲದಿಂದ ತುಂಬಿರುವಂತೆ
ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರ

ಬೀಳುವಾಗ ನಾವು ಎದುರಿರಬೇಕಾದ ಕಷ್ಟ
ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು
ಆಲೋಚಿಸುವೆವು." ಎಂದ ಉದಯನ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಹಾಸಿನಿ "ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಒಂದಿದೆ. ಅದೇ
ನೆಂದರೆ ನೀವು ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ
ಅವನ ಭೂಗೃಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರೆ
ಸರಿಹೋಗುವುದು" ಎಂದಳು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಉದಯನನು "ಓ,
ಅಜ್ಞರ ಕೆಲಸ. ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿರುವ
ಭಸ್ಮದ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾವು ಯಾವರೀತಿ
ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವೋ
ನೀವೇ ನೋಡಿರುವಿರಿ." ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಹಾಸಿನಿ "ಭಲೇ ಉಪಾಯ
ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿರಲ್ಲ! ಸಧ್ಯ ನೋಡಲೇಬೇಕೆಂದು
ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ
ಭಸ್ಮಗಳೂ, ಅಂಜನಗಳೂ ಅವನ ಭೂಗೃಹ
ದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರದು. ಇಲ್ಲಿರುವವರೆ
ವಿಗೇ ಅವುಗಳ ಮಹಿಮೆ, ಆಮದರಿಂದ

ಅದರ ಆಶೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ" ಎಂದು
ಹೇಳಿದಳು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ
ಅವಳ ಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರವರೆವಿಗಿದ್ದ
ಧೈರ್ಯ ಉದುರಿ, ಪೆಚ್ಚುಮುಖ ಹಾಕಿದರು.
ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಕಂಡ ಸುಹಾಸಿನಿ "ಹಾಗೆ
ಅಧೈರ್ಯ ಪಡುವಿರೇಕೆ? ಬುದ್ಧಿ ಉಪಯೋಗ
ಗಿಸಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯ
ಯೋಚಿಸಿ" ಎಂದಳು.

"ಆಲೋಚಿಸಲಾದರೂ ಸಮಯವಿರ
ಬೇಕಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ ಉದಯನ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಹಾಸಿನಿ "ನಿಜ. ನಿರ್ದಾ
ವಾಗಿಯೇ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ"
ಎಂದಳು.

[ಅವಳ ಕುಮಾರರು ಯಾವುದಾದರೂ
ಉಪಾಯ ಕಂಡು ಹಿಡಿದರೇ? ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈ
ಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೇ? ಮುಂದಿನ
ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ]

ಅನಂತವುರದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುಕ್ಕರಾಯ
ಸಮುದ್ರವೆಂಬ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಿತ್ತು.

ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ
ಕೆರೆಯಿತ್ತು. ಆ ವರ್ಷ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅತಿ
ವೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅಹೋರಾತ್ರಿ
ಹಾಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಗೆ ಜನರೆಲ್ಲ
ಬೆದರಿ "ವ್ರಳಯಕಾಲ ಈಗಲೇ ಬಂದು
ಬಿಟ್ಟಿತೋ?" ಎಂದು ಜೀವ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಮಳೆಗೆ ಗ್ರಾಮದ ಕೆರೆ ತುಂಬಿ ನೀರು
ಕಟ್ಟಿ ಅಂಚಿನವರಿಗೆ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಲಿತ್ತು. ಈ
ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು "ಆಯ್ಯೋ,
ದೇವರೇ, ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ನೀರು ಬಂದ
ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಒಡೆಯುವೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ಏರಿ
ಒಡೆದು ಬಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಈ
ಗ್ರಾಮವೇ ಅಲ್ಲ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ
ಎಷ್ಟೋ ಹಳ್ಳಿಗಳು 'ಗೋಪಿಂದಾ' ಅಂತ
ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಮುಳುಗಿ
ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳ
ನಷ್ಟ! ಎಷ್ಟು ಜನ ನಷ್ಟ? ಎಷ್ಟು ಜೀವಗಳು

ಮಗ್ನವಾಗಲಾಗುವುವು! ಎಷ್ಟು ಕುಟುಂಬ
ಗಳು ಅಳದು ಹೋಗುತ್ತವೆ! ದೇವರು ಏಕೆ
ಇಷ್ಟು ಭೀಕರ ರೂಪ ತಾಳಿದನೋ? ಆ
ಕಾರಣವಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಲೂ ಇಷ್ಟು
ಜನ ಸಾಡಿರುವ ವಾಸವಾದರೂ ಏನು?"
ಎಂದು ಪರಿಸರ ಪಥದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಲು
ಮೊದಲು ಮಾಡಿದರು.

ಜನರೆಲ್ಲಾ ಈ ರೀತಿ ಪಾಪಾಕಾರ ಮಾಡು
ತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆ
ಬಂದು, ಆ ಮೂರ್ಛೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಶರೀರ
ವಾಣಿ "ಎಲೋ ಹೈದಾ, ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ
ಮುದುಕಮ್ಮ ಎಂಬಾಕೆಯನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ
ಈ ಮಳೆ ಕೂಡಲೇ ನಿಂತು ಹೋಗುವುದು.
ಆಪತ್ತು ತೊಲಗುವುದು" ಎಂದು ನುಡಿಯು
ತಂತೆ.

ಕರ್ಣಕರೋರವಾದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರ ಮೈ ಜುಂಮ್ಮೆಂದಿತು. ಮುದು
ಕಮ್ಮ ಅಂದರೆ ಆಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ವೃದ್ಧಳಲ್ಲ,
ಯುವತಿ. ಆಕೆಯ ವೆಸರು ಮಾತ್ರ ಮುದು
ಕಮ್ಮ. ಆ ಮುದುಕಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಪತಿವ್ರತೆ.

ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಸೇರಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರು
ವಲ್ಲಿ ಮುದುಕಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು "ಅಯ್ಯಾ,
ನೀವು ಏಕೆ ಚಿಂತೆ ಪಡುವಿರಿ? ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿ
ಜೀವಿಯೂ ಸಾಯದೆ ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ
ಮರವು ಸತ್ತವನ್ನು ದಿವಾ ನಾವು ಕಣ್ಣು
ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುವೆವು. ಹಾಗಿರು
ವಲ್ಲಿ ಸಾಯುವರೇಕೆ ಭಯಪಡುವುದು?
ಬ್ರಹ್ಮ ಬರೆದ ಆಯುಷ್ಯ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ
ಮಾತಾ' ದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕೊಂಡಿರುವರೂ
ಮಾತನನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು
ತ್ತಾನೆ ಯಮಧರ್ಮರಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಮರಮೇಧರನ ಅಚ್ಚಿ ಯಾವಾಗ ಒರುವುದೋ
ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಿ, ಆ ಸಮಯ ಬಂದ
ಕೂಡಲೇ 'ಇದ್ದರೂ ಮರಾಸುಭಾವ, ನಿನ್ನ
ವಾಸಗೃಹ ಬರತ್ತಿವೇಕೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಸುತೋಷವಾಗಿ ಬೀಳುಗಳು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರ
ಬೇಕು. ಅದು ಹೊರತು, ಒಂದು ನಿಮಿಷ
ವಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲು ನನ್ನ ಇಷ್ಟವೇ?
ಈ ಭೇದೋಕ್ತಿಯನ್ನುವುದು ವತ್ತೊಂದು
ಉತ್ತಮೋಕ್ತಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕ ಸೇರಿಸುವ ನಾನೇ
ಯಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ದಿನ
ಎಳೆಯುವರಾಗಿ, ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರೋಪ
ಕಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆದು, 'ಕರೆ' ಬಂದ
ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು. ಅದ್ದೇ
ಹೊರತು, ಎಷ್ಟುಕಾಲ ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ
ತೃಪ್ತಿ ತೀರುತ್ತದೆ? ಅವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಿತಿ
ಯಿದೆಯೇ? ಆದ್ದರಿಂದಲೇ 'ಕಾಗೆಯಂತೆ

ಸಾಯಿ. ಅತ್ತಿ ಮಾನವನನ್ನು ನೋಡು
ವಾಗಿಯೂ, ಗಂಡನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ
ವಾಗಿಯೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉದಾಹರಣೆ
ಗಾಗಿ, ಎಷ್ಟೇಕಾಲು, ಮುದುಕಮ್ಮ
ಎಂದರೆ ಊರು ಮುಗಿತ್ತು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ. ಎಷ್ಟರ
ಮೇಲೆ ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮುದುಕಮ್ಮ
ಮಾತನಿಗೆ? ಯಾರಿಗೆ ಸುಖ ತೋರಿಸು
ಇಂತಹ ಮಾತು.

ಊರಿನ ಮನವಿಲ್ಲಾ * ಗಾರು ಬಿಡು
ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ
ಕೆಲವರು. ಈ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ
ಮುದುಕಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಇಂತಿಷ್ಟು ಕಳವಳ
ಪಡಲಿಲ್ಲ!

"ಈ ವಾರ್ತೆ ಏನು? ಸಿಡೀ ಬಿದ್ದವಾಗೆ
ಬಂತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಒಂದು

ಚರಕಾಲ ಬಾಳುವ ಬದಲು ಹಂಸದಂತೆ
ಅರುತಿಗಳು ಜೀವಿಸಿದರೆ ಸಾಕು' ಎಂದು
ಹೇಳುವರು ಹಿರಿಯರು. ಈಗ ಅಶರೀರವಾಣ
ನನ್ನನ್ನು ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಾನು
ಮುಕ್ತಳಾಗುವ ಸುಸಮಯ ಬಂತೆಂದು ಸಂ-
ತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಜನರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ
ಬಲಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಾಗ್ಯ ಬೇಡೆಂ-
ದುಂಟೇ? ಈ ಅನಕಾಶ ವ್ಯಕ್ತವಾಕಾಶ
ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೇ ಹೊರತು, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಲಭಿಸು-
ವುದೇ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ-
ಗಾಗಿ ಯಾರೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂದು
ಹೇಳಿದಳು.

ನಿರ್ಭೀತಿಯಾಗಿ, ನಿರಾಸನಾಗಿ ನಿಂತ
ಳಾಗಿ ಆ ಮುದುಕನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ
ಹಿರಿಯರೂ ಕಿರಿಯರೂ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಹೊಂದಿ-
ದರು.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕ್ರಮೇಣ ಹಬ್ಬಿ ಆಕೆಯ ಅತ್ತೆ
ಮಾಂದಿರಿಗೆ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು
“ತಾಯಿ! ನೀನು ಭೂಮಿವಸತಿಮೇಲೆ ಹೊರತು
ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಂದ ನಿನ್ನ ಮುಕ್ತವು
ನಾವು ಜೀವಿಸಲಾರೆವು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು
ಹೋಗಬೇಡ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ” ಎಂದು
ಮುದುಕನ್ನು ನನ್ನ ಅಪ್ಪ ಕೊಂಡು ಆ ತೊಡ-
ಗಿದರು. ಆಕೆಯ ಗಂಡ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಕಣ್ಣೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ
ಸುರಿಸಿದ.

ಯಾರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಮುದುಕನ್ನು ನ

ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗಳು ಕೇಳಿ
ಕೊಂದರೂ ಗಂಡ ಸುಪರಿಗಡವಲ್ಲ ಬಲಿಸಿ-
ದರೂ ಆಕೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದ-
ಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. “ನನ್ನ ತೊಂದು ಬೀಸ-
ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮುದುಕರ
ಮಾಡು” ಕು. “ಇಷ್ಟು ಮುದುಕರ ಕಾಣ-
ಗಲನ್ನು ಕಿರಿಯರ ಮುದುಕರ ಮುದುಕರ
ಸಾಯಬೇಡಿವೆ” ತೊಡಗುಕ ರಕ್ತ ಬಲಿ-
ಯಾದ ವಸಿನ್ ಕೆಡುವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರವಾಣ
ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು, ಆದರೆ ಓದಿದ್ದಾಳೆ.
ನಾನೂ ಅವರಂತೆ ಪರಲಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಅಂತರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ
ದಿರುವೆನು. ಹಾಗೆ ತಮವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸು-
ವುದೇ ನನಗೆ ಮನವಾರಂಜ. ಎಂದು ನನ್ನ
ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದಳು.

ಈ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಮುದುಕಮ್ಮ ಸೊಗ
ವಾಗಿ ತಲೆ ಬಾಚಿ, ಮುಖದ ತುಂಬಾ
ಅರಸಿನ ಬಳಿದು, ದೊಡ್ಡ ಕುಂಕುಮದ
ಬೊಟ್ಟು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹಳದಿ ಸೀರೆ
ಯೊಟ್ಟು, ಬಾಚಾ ಬಜಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ
ನೊರಟು ಕೆರೆ ಕಡ್ಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಳು.

ಜನ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಮರಳು ಎರ
ಚಿದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಷ್ಟು ಒತ್ತಾಗಿತ್ತು
ಪ್ರಜಾಸಮುದಾಯ. ಸಣ್ಣಕಡ್ಡಿ ಬಿದ್ದರೂ
ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು ನಿರಬ್ಬವಾಗುವಂತಿತ್ತು. ಆ
ಕೆರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿದ್ದವರೆಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿ ಮಂದ
ವಾಸದಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದ ಆ ಮುದುಕಮ್ಮನ ಕಡೆ
ಗಿತ್ತು. ಆ ಅಪೂರ್ವವಾದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು
ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂತೆ ನಿಂತು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

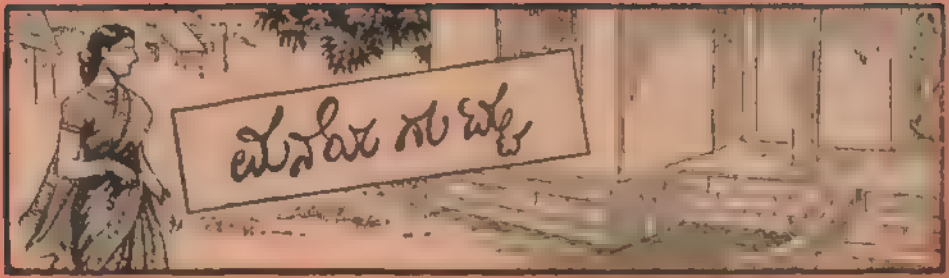
ಮುದುಕಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ
ಬಿಘನವಾದ ಹೆದರಿಕೆ ಬೆದರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ತೇಜಃ
ಪುಂಜವಾದ ಮುಖದಿಂದ ಕೆರೆಯದಡದಲ್ಲಿ
ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅತ್ತೆ
ಮಾವಂದಿರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ

ಮಾಡಿದಳು. ಗಂಡನಿಗೆ ಕಡೆಯ ಸಾರಿ
ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ “ಅಪ್ಪಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಳು. ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಅಪ್ಪಣೆ
ಬೇಡಿದಳು. ಮಕ್ಕರಾಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ
ಮಾಡಿದಳು. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಳು.
ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡ ಹೋಗುವ ಸೀತೆಯಂತೆ,
ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗುವ ಚಂದ್ರಮತಿ
ಯಂತೆ ಧಡವ್ವನೆ ಕೆರೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಧುಮಕಿ
ಮಾಯವಾದಳು.

ಅಕರೀಶವಾಣಿ ನುಡಿದಂತೆ ಮುದುಕಮ್ಮನ
ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗದಿಂದ ಆಗಿನ ಅತಿ ವೃಷ್ಟಿ ನಿಂತು
ಹೋಯಿತಂತೆ. ಈಗಲೂ ಆ ಊರಿನ ಕೆರೆಯ
ಏರಿಗೆ ‘ಮುದುಕಮ್ಮನ ಕೆರೆಕಟ್ಟೆ’ ಎಂದು
ಹೆಸರಿದೆ. ಬುಕ್ಕರಾಯಸಮುದ್ರದ ಪ್ರಾಂತ
ದವರೆಲ್ಲಾ ಇಂದಿಗೂ ಆ ಮುದುಕಮ್ಮನನ್ನು
ಒಂದು ದೇವತೆಯಂತೆ ಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ
ಪೂಂಗಲೂ ಮತ್ತು ಬಗೆ ಬಗೆಯ ತಿಂಡಿ
ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆಕೆಗೆ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕೆ
ಇಟ್ಟು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವರು.

ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲರಾಯರು ಒಬ್ಬ ಸಂಪನ್ನ ಗೃಹಸ್ಥರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಅಕ್ಕಮ್ಮ. ಅವರಿಗೆ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳೇನೂ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೃಷ್ಟಬಲವಿಂದ ಜನಿ ಸಿದ ಐವರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡ ವರಾದರು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮದುವೆಗಳೂ ಆದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಅಕ್ಕಮ್ಮನ ಸೊಸೆಯರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ನಾಲ್ವರ ತಾರು ಮನೆಯವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬದವರು. ಕಿರಿಯಾತನ ಮಡದಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಜಿಲ್ಲಾ ಜಡ್ಡರ ಮಗಳಾದದ ರಿಂದ ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ವಾರಗಿತ್ತಿಯರೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರೂ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಅಕ್ಕಮ್ಮನವರ ಕಿರಿಸೊಸೆ ಅಂದದ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ; ಜಡ್ಡರ ಮಗಳಂತೆ “ಎಂದು ನೆರೆಹೊರೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹತ್ತು ಜನವೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈ ವಿಷಯ ಬಾಯಿಂದ

ಬಾಯಿಗೆ ಹರಡಿ ವೇಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ವನ ಜಾಕ್ಷಮ್ಮನವರ ಕಿವಿಗೂ ಬಿತ್ತು. ವನ ಜಾಕ್ಷಮ್ಮನವರಿಂದಲೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವೇ? ಆಕೆ ಒಬ್ಬ ಕೋಟೀಶ್ವರನ ಮಗಳು. ಜಮಾನು ದಾರರ ಪತ್ನಿ!

ಆಕೆಗೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬರುವ ಮನೋವೇಷವಿಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ದಿನ ಅಕ್ಕಮ್ಮ ನವರ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಳು. ಯಾವಾಗಲೂ, ಎಲ್ಲಿಗೂ ಮೋಗದ ವನಜಾಕ್ಷ್ಮ್ಯ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಿಕೆ?

ಆದುದರಿಂದ ಅಕ್ಕಮ್ಮನವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೋಪ ದೋಷಗಳಲ್ಲದಂತೆ ವನಜಾಕ್ಷ್ಮ್ಯನವರಿಗೆ ಆಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಳು.

ಎಲ್ಲಾ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಕಾಂಬೂಲ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂತು. ವನಜಾ ಕ್ಷ್ಮ್ಯನಂತಹ ಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ತಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೋಗಲಿ, ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆ

ಬಲ್ಲಾಡರೂ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಚಿನ್ನಾಗಿರುತ್ತ
ದೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದೆಂದು
ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಅಲೋಚಿಸ ತೊಡಗಿದರು.

ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಧನವು ಏನು? "ಎನು
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ತಿಟ್ಟು? ಮರಟೆ ಮೋದಂತೆ
ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೇ?" ಎಂದು ಹಾಂಕರಿಸಿ
ದಳು.

"ಹತ್ತು ಸುಗುಣವಾದ ಒಂಗಾರವ ಹೂ
ಗುವರ ಸುತ್ತಲೂ" ಎಂದು ಉದ್ಗಾರವೆಳೆ
ದಳು ಹಿರಿ ಸೊಸೆ.

"ಹೂವಿನ ಮಾತಿಗೇನು-ಅ ಚಿತ್ರ ಕೆಲಸ!
ಕುಶಲವದ ತಟ್ಟೆಗಾ ನಮೂನೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅಕ್ಕಸಾಲಿ"
ಎಂದು ಅತ್ತರೂ ನಂಬಿಸಿದಳು ಎರಡನೇ
ಸೊಸೆ.

"ಚಿತ್ರ ಕೆಲಸದ ಮಾತಿಗೇನು ಬಿಡಕ್ಕ,
ಅವನು ಕೊಟ್ಟು ಮೆರುಗು ಅಸಲು ಈ
ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಯಾರಾವರೂ
ಕೊಡಬಲ್ಲರೇ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೀನಿ" ಎಂದು
ಸವಾಲು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡಿದಳು
ಮೂರನೇಯಾಕೆ.

"ಸನ್ನೋಮಾ, ನಮ್ಮ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆ ಅದಕ್ಕೆ
ಅದೇ ಸಾಟ. ರಿಪೇರಿ ರೀತಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ
ಬೇಕೆಂದು ದೇಶ ಮೋಹವನ್ನು ಎಸಗಿಂದು
ಜನ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ಒಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಾದರೂ ಅಯ್ಯೋ?"
ಎಂದು ವಣಿವಿನವಳು ಸಾಲ್ಪನೆಯ
ವಳು.

"ಈ ಒಂದು ವಜ್ರ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಎರಡು
ಸಾವಿರದ ಸುಮಾರು ಮೊತ್ತ. ಆಹಾ! ತಟ್ಟೆ
ಅಂದರೆ ಸಾಧರಣ ತಟ್ಟೆಯೇ? ಅನ್ಯಾಯ
ವಾಗಿ ಮೋಯಿತು." ಎಂದು ಅಕ್ಕಮ್ಮ
ಮಧ್ಯ ತನ್ನ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದಳು.

ಈ ರೀತಿ ಅಕ್ಕಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಕೆಯ ಸೊಸೆ
ಯರು ಆ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದ
ರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಳೆಯಿತು.
ಬಂದಾಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾಳೆ?
ಮನೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಎದ್ದು ಒಂದು ಸಾರಿ
ಅಕ್ಕಸಾಲಿ. ಅವನ್ನು ಕಂಡು ಅಕ್ಕಮ್ಮ
ಅಕೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು "ಅಯ್ಯೋ ಬರ್ತಾ
ಮೊತ್ತಾಗಿಬಿಡ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಸಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ
ಕೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿ, ತಿಳಗೇಡಿ" ಎಂದು ತಾಸು

ಅರಬರಿಗಾಗಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.

“ಅದಕ್ಕೇನು ಬಿಡಿ, ಅಕ್ಕಮ್ಮ. ಪತ್ತೆ ಮಾಡೋಗಿಬಿಟ್ಟೇನೆ.” ಎಂದು ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮ.

“ಅದಕ್ಕೇ ತಾಂಬೂಲ ಕಿಗವು ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋಗಿರಾ? ಹುಡುಗನೊಂದೇವು, ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಿಡು ಹಿಡಿದಿರೋ? ಪಜ್ಜೆಗಳು ಹುಡುಗನಿದ್ದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅದು. ಎರಡೂ ವರೆ ಸುಸುರಿ ವಾಯಿತು...” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, “ಆ...ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆ ಏಕೆಂದ್ರೆ? ಈ ಮಾರ್ಕಾಡೆಗಳಿಲ್ಲಾ ಏಕೆ? ಕೈಯ್ಯಾ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ” ಎಂದು ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮ.

“ಓಳ್ಳೇ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ರಿ. ಇಂದು ಇದು ಹೋಯಿತು ನಾಳೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಅಸಲು ಅದೇನಾಯಿತೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕವೋ?” ಎಂದು ಅಕ್ಕಮ್ಮ. “ಅದೊಂದು ತರಹ ಮುಖ ನಾಡಿ. “ನನ್ನೂ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲವೆಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ. ಛಾಂತು. ನಿಮ್ಮ ಬೇನು ಕಡಿಮೇ ಸಾಮಾನೇ? ಯಾವುದೆ ರಟ್ಟೋ ಸುರಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ನತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹೊರಗಿನವರು ಯಾವ ಬರ್ಮಾಕೋ? ಹುಡುಗನಂತೆ ನೀವು ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ” ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದವು ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮ.

“ಆ ಮಾತು ನಿಜವೇಅನ್ನಿ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ದವರು ಇದಾಳೆ ನೋಡಿ, ಇಂದಿಗೆ ಬಂದು

ಹತ್ತ ಮನೆಮಾಯನು. ಎಂದು ನಂದಿ. ಛಾಂತೆ ಕೂಡ ಸಹ ಕಿಗವು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅರಿಯಲು” ಎಂದು ಅಕ್ಕಮ್ಮ.

“ನನ್ನೇನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿ ಅಕ್ಕಮ್ಮ. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಡೆಸುತ್ತೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಿ ನಾನು ಬಂದು ಗಣಿತವಿಷಯಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ಸ್ವಾತಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಬಂಗಾರದ ತಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ವಸಾಹತು. ಅದು ವರೆಗೂ ಆ ವಾಸ್ತವಿಕ ತಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ. ನಾನೇನು ಹೊರಗಿನವಳೇ, ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು?” ಎಂದು ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮ.

ಆಕೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಗೊಂಡು ಅಕ್ಕಮ್ಮ ನವರು ಮೊಳ್ಳೆ ಹಿಡಿಯನ್ನು ಪಾಸ್ತಿಕ್

ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹರಟೆ ಕೊಟ್ಟಿದರು. ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮ ಎಂದು ಹೊರಡುತ್ತಾ "ಮತ್ತೆ ಭಾನುವಾರ ನೀವು ತಪ್ಪದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕು" ಎಂದು ಎತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿ ಹೋದಳು.

ಭಾನುವಾರ ಬಂತು. ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮನವರ ಮನೆಗೆ ಅಕ್ಕಮ್ಮನವರೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಎನ್ನೋ ಅಡ್ಡಿಯೊಡಗಿ, ಹಿರಿಯ ಸೊಸೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಬದಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಹಿರಿ ಸೊಸೆ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಲಿ ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮ "ವನಮ್ಮ ಸೀತಾ, ನಮ್ಮ ಬೆಳ್ಳಿತಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕಿತೇ?" ಎಂದು ಅತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

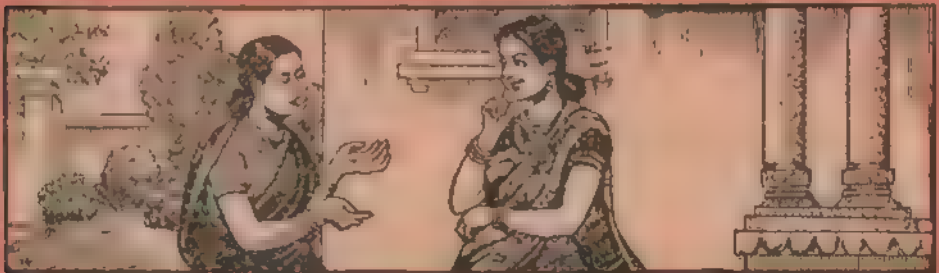
"ಅ, ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತೆ" ಎಂದು ವಕವಕ ಅಂತ ನಕ್ಕಳು ಸೀತೆ. ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮನವರಿಗೆ ಇದೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೀತೆ "ಅಸಲು ನನಗೆ ಬೆಳ್ಳಿತಟ್ಟಿ ಯಿದರಲ್ಲವೇ ಕಳೆದ ಹೋಗಲು?" ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು.

"ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಬಂಗಾರವಾಗ! ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ನಾಟಕ ಅಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆ" ಎಂದು ಅಕ್ಷಯ ಸೂಚಿಸಿದಳು ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮ.

"ಹೌದು, ಹಾಗೇ ಮಾಡ್ತಿರಾರೆ. ಇಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ? ಇನ್ನೇನು ಬಿಡಿ, ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಪತ್ರಿ ತಂದೆಯವರು ಬೆಳ್ಳಿತಟ್ಟಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಲ್ಲಾ ಇನ್ನೂ ನಾಟಕವಾಡ ಬೇಕಾದ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪುತ್ತೆ" ಎಂಬು ಮನೆಗುಟ್ಟು ಹೊರಗೆಡವಿದಳು.

"ಎಂತೆಂತಹ ವಿಚಿತ್ರ ಜನರಿದ್ದಾರಷ್ಟಾ ಈ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ! ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತು" ಎಂದು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಳು ವನಜಾಕ್ಷಮ್ಮ.

"ಅಯ್ಯೋ, ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡಿರಂದ್ರೆ ನೀವು ಬಂದ ಮುಹೂರ್ತ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿತಟ್ಟಿ ಬರುವ ಹಾಗಾಗಿದೆ" ಎಂದಳು ಸೀತೆ.

ಗೋವಾವರಿ ಸ್ವಾಂತೃದಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಾಮ ಎಂಬ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ವೇನುಲವಾದ ಭೀಮಕುಟ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಕವೀಶ್ವರನಿದ್ದನು. ದ್ರಾಕ್ಷಾರಾಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಭೀಮೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಯಶ್ಚ, ಆ ವೇನುಲ ಹೆಸರೇ ಆ ಕುಟ ಬಂತೆಂದು ಜನ ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಭೀಮಕುಟ ವರಪ್ರಸಾದಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವರು ಆತನಿಗೆ ಅದ್ವೈತವೆತ್ತಿ ಗೊನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ನೆಂದೂ, ಆ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಆತನು ಶಕ್ತ, ಗೊನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಗಣಪ್ರಸಾದವಾದನೆಂದೂ ವದಂತಿ ಇದೆ. ಭೀಮಕುಟದವರು ಮಹಿಮೆ ಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದರೆ ಹೇಳಲ ಸದಳವಾದ ವಾಕ್ಯದ್ದಿ, ಎಂದರೆ ಆತನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಯಾವ ಮಾತು ಹೊರಬರೂ ಅದು ನಡೆದೇ ತೀರುವುದು.

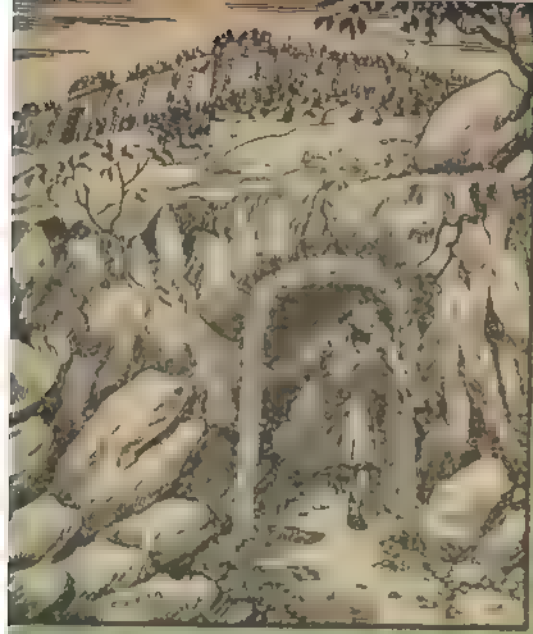
ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆ, ವಾಂಛಿತಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಭೀಮಕುಟ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ,

ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ಎಲ್ಲೋ ಬಹುಮಾನ ಗೊನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅತನು ಆ ರೀತಿ ಸಂಸಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ದಾರಿ ಸಿಕ್ಕು ಪಾರವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಪ್ರದ ಕಳೆಗೊತ್ತು. ಆ ಎಂಬ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಲ ಹೋದನು.

“ವೇನುಲವಾದ ಭೀಮಕುಟ ಆಳುವ ಮಹಾಭಾವಿಯವರ ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅಪ್ಪಣೆ ಏನು?” ಎಂಬ ವರ್ತಮಾನ ಕುರಿತು ಬಂದು. ತನ್ನ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಕೇಳಿದನು ಬಂದು “ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಈಗ ಕೆಲಸದ ಗೊಂದಲ ಬಹಳವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದರ್ಶನಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಭೀಮಕುಟ ಬಿಡು ಎಂದ. ಮೊದಲೇ ಆತ ತಿಕ್ಕಲು, ಮುಂಗೋಣಿ. ಹಾಗಾಗಿ ವಾಗ್ಗ ಇಂತಹ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರೆ ಆತನಿಗೆಷ್ಟು ಕೋಪ ಬರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಊಹಿಸಿ. “ಈ ರಾಜ ನೆಷ್ಟು, ಇವನ ಬಹುಕಷ್ಟ, ನಷ್ಟಂತಹವನು.

ಕೆಲಗು ಕಥೆಯಿಂದ

+++++

ಸಾಧಿಸಿ ದಂಪತಿ ಬಂದು ಕಳಿಂಗಗಂಗನನ್ನು
ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಿ, ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಅಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಕಳಿಂಗಗಂಗನು ಮಾಡುವುದಾದರೂ
ಎನಿದೇ? ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾವನ
ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು 'ಒದಕಿದರೆ ಸಾಕು'
ಎಂದು ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹಿಡಿದು
ಹೋದನು. ಇದೇ ವೇಷದಲ್ಲಿಯೇ ಶತ್ರು
ರಾಜ ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ
ನೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ನೇಷವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ,
ಬೇರೆ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ
ಜೀವಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಆತನು ಎಣಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಶತ್ರು ರಾಜನು
ಚಾರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಕಳಿಂಗಗಂಗನಿಗಾಗಿ
ವೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾ ಹುಡುಕಿಸಿದನು. ಎಷ್ಟು ಕಾಲ
ವಾದರೂ ಆತನ ಸುಳಿವು ತಿಳಿಯದಿರಲು,
"ಇನ್ನೇನು, ಈ ಮೇಲೆಗೆ ಅವನು ಎಲ್ಲೋ
ಸತ್ತೇ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಇನ್ನು ನಮಗೆ
ಭಯವಿಲ್ಲ." ಎಂದು ಕೊಂಡು ಎದೆಯ
ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ ನಿಟ್ಟು
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

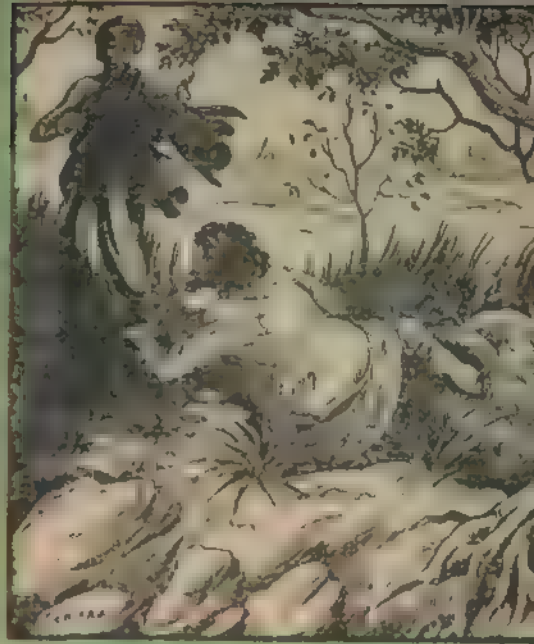
ವಾಸ, ಕಳಿಂಗಗಂಗನು ಯಾವದೋ ಭಕ್ತ
ದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕವಳತೆಂದು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡು
ಬಂದ ಮತದಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಾ, ಕಾಲುಗಳು
ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆ
ಯುತ್ತಾ, ಒಂದೊಂದು ದಿನವನ್ನೂ ಒಂ
ದೊಂದು ಯುಗವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಬಂದರೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ
ವಾಯಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ವಾಸ, ಈ ಗೊಂದಲವೆಲ್ಲಾ
ಕೆಲವು ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ ಎಂತ
ಹೇಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟು
ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಭೀಮಕವಿ ಹೊರಟುಹೋದ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಕಳಿಂಗಗಂಗನ ರಾಜ್ಯ ಆರಾಜಕ
ವಾಗುತ್ತಿತು. ಆತನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಳಸಂಚು
ಹೂಡಿದರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಲಂಚ ಪಡೆ
ಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳು
ದ್ರೋಹವೆಸಗಿದರು. ಇದೊಂದಿಗೆ ಆತನ
ಅಜಾಗ್ರತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಸ್ಥಿತಿಗತಿ
ಗಳು ಹೀಗಿರಲು ಶತ್ರು ರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ
ಅನುಕೂಲವಲ್ಲವೇ? ಈತನ ವಿಷಯವೆಲ್ಲ
ವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಶತ್ರುರಾಜನು ಸಮಯ

ಚಂದಮಾಮ

ಹಿಂದುರಾತ್ರಿ ಕಳಿಂಗಗಂಗನು ಹಿಂದು
ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಅದ್ವೈತ ಭಕ್ತಕ್ಕೆ
ಹೋಗುವಾಗ ಆಗಲೇ ಮಳೆ ಸುರಿದಿತ್ತು
ಪ್ರಯುಕ್ತ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಜಾರಿ ಹಿಂದು
ಹಳ್ಳದೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಕಳಿಂಗ
ಗಂಗನು ದೀರ್ಘವಾದ ನೆಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
“ಅಯ್ಯೋ ಭಗವಂತ, ಅಂತಹ ರಾಜ್ಯ
ವನ್ನಾಡಿದ ಸಾರ್ವಭೌಮನಿಗೆ ನೋಡುವ
ರಾಡು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಾಯಿತೇ?” ಎಂದು ನಿರಾಶೆ
ಯಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನುಡಿದು, ಹಳ್ಳದಿಂದ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು.

ಆಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ವಕ್ತ
ಓಬ್ಬನು ಗಂಗನನ್ನು ನೋಡಿ “ನೀನು
ಯಾರಯ್ಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು

ಅದಕ್ಕೆ ಗಂಗು “ ನಾನೇ? ವೇಮಲವಾಡ
ಭೀಮಕವಿ ಮಾಡಿದ ಜೋಗಿ” ಎಂದು
ಉದಾಸೀನನಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು
ಊಹಿಸಿ, “ ಎಲೈ ಕಳಿಂಗಗಂಗೂ, ನೀನು
ಹೇಳಿದ ವೇಮಲವಾಡ ಭೀಮಕವಿ ನಾನೇ!
ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ, ನನ್ನ ಶಾಪದಿಂದ ನಿನಗೆ
ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ
ವ್ಯಥೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮೋಗಲಿ, ಬಿಡು. ಆದು
ದೇನೋ ಆಯಿತು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇನೆ.
ಮುಂದಿನ ಹುಣ್ಣಿಮೆನಂತರ ವಸ್ತ್ರವು ದಿನ
ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯ ನಿನಗೆ ಲಭಿಸುವುದು. ಭಯಪಡ
ಬೇಡ. ಹೋಗು ” ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ
ಮಾಡಿ ಶಾಪವನ್ನು ಹೊರಳಿಸಿದನು.

ಭೀಮಕವಿ ವಾಕು ದ್ವಿಯುಳ್ಳವನೆಂಬ
ವಿಷಯ ಕಳಿಂಗಗಂಗನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು.
ಆದರೇನು? ಹೋದ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತೆ ಲಭಿಸು
ವುದೆಂದರೇನು ಬಾಯಿಮಾತೇ? ರಾಜ್ಯ
ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಂದಿಯರೆ
ಬೇಕು! ಎಷ್ಟು ಧನಬೇಕು? ನೋಡಿದರೆ
ತಾನು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ತಿರು
ಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಈಗೇನಿದೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ? ಆನೆ
ಗಳು, ಕುದುರೆಗಳು, ಸೈನ್ಯ, ಆಯುಧ
ವಸಿವೇ? ಯಾವ ಬಲವೂ ಇಲ್ಲದೆ ದೇಗೆ
ರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು? ಬುಗೈಯಲ್ಲಿ
ಕೂಡತಿರುವವನಿಗೆ ಜಯಹೇಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ?
ಇದು ಅಶಾಸ್ತ್ರ! ಅಸಂಭವ! ಏನೋ ಮಾತಿ
ಗಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲು ಭೀಮ
ಕವಿ ಹೀಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿರಬೇಕೇ

ಹೊರತು, ನನಗೆ ಎತ್ತಿ ರಾಜ್ಯವಾಸ್ತವವಾಗುವುದೆಂದರೇನು?" ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದಕೊಂಡನು.

ಈ ರೀತಿ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಯಥಾ ವೃತ್ತಾಂತ ಉರೂರು ಅಡಮುಕ್ತು ಮುಂದುವರಿದು ಹೋದನು. ದಿನವದ ನೆಲೆಗೆ ಸಜ್ಜನಗೊಂಡ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಕಣಿಗಗಂಗು ಸೇರಿದ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಕುಳಿತು ಕೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಾಟಕ ಅಡಮುಕರ ಗುಂಥೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಿತು.

"ವಹವಾ, ಎಲ್ಲಾ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋದರು. ರಾಜನ ಪಾರ್ಶ್ವ ಹಾಕುವ ನೊಬ್ಬನು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ಹಣ್ಣು

ಅದಂತೆಯೇ ಸರಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಣಿಗಗಂಗು "ಅಯ್ಯಾ ಯಾವುದನ್ನು ಆ ನಾಟಕ, ಯಾವ ರಾಜನ ವೇಷ ಹಾಕಬೇಕು?" ಎಂದು ಅತುರದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮುಖಂಡನು, "ಅಯ್ಯಾ ಈಗ ಸಜ್ಜನಗೊಂಡು ಆಳುತ್ತಿರುವ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹಿಂದೆ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಕಣಿಗಗಂಗನಿಗೆ ಒಡಗಿದ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ, ಪರಾಭವಗಳನ್ನೂ, ನಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಲಭಿಸಿದ ವಿಜಯವನ್ನೂ ಸೊಗಸಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ ಒಬ್ಬ ಕವೀಶ್ವರ. ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ರಸವತ್ತಾಗಿ ಅಡಿದರೆ ಸಾಮರಸ ಸೂರ ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸುವೆವು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳು. ನಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರದಾರರೂ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಜನ ವೇಷಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವ ನಟನು ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಬರದೇ ಹೋಗುವುದಲ್ಲ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು.

ಆಗ ಕಣಿಗಗಂಗನು "ನೀವೇನೂ ಚಿಂತೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹಾಡುವುದೂ ಪಾತ್ರಧರಿಸುವುದೂ ಸೊಗಸಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೇ ರಾಜನ ವೇಷವಹಿಸುವೆನು. ಕೇವಲ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವೇಷಧರಿಸುವೆನೇ ಹೊರತು ಹಣದಾಶೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ನೀವು

ನನಗೆ ಓಂದುಬಿಡಿ ಕಾಸೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಜರು ಕೊಡುವ ಬಹುಮಾನಗಳ ನೈಲ್ದಾ ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಗುಂಪಿನ ನಾಯಕನಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತಾನಂದವಾಯಿತು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ರಾಜನ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವ ವನೂ ಸಿಕ್ಕಿದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆತನು ದ್ರವ್ಯಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದವನಾದುದರಿಂದ, ಕಾವು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟವಾಲಿಗಳೆಂದು ಕೊಂಡರು.

“ಆದರೆ ನನ್ನದೊಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ರಾಜನು ಹತ್ತುವ ಕುದುರೆ, ರಾಜನು ಹಿಡಿಯುವ ಖಡ್ಗ ಬೇಕು ನನಗೆ. ಇವುಗಳಿದ್ದ ಹೊರತು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕಳೆಕಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ವೇಷ ಹಾಕುವೆನು” ಎಂದ ಕಳಿಂಗಗಂಗೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸಂಗಡದ ನಾಯಕನು “ಆ ನಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳನ್ನು ತಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಿಸಿದ್ದೇವೆ.” ಎಂದು ಕೊಡಲೇ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತನು. ಆಗ ಕಳಿಂಗಗಂಗೆನು ನಾಯಕನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ರಾಜನ ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಸಂಭಾಷಣೆ, ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮರುದಿನವೇ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಕೂಡ ವ್ಯಯ ಇಲ್ಲದೆ ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ನಟನು ಸಿಕ್ಕಿದುದಕ್ಕೆ ನಾಯಕನು ಸಂತೋಷ ಕೊಂಡನು.

ಪಂಚಮಯ ದಿನ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಏರ್ಪಾಟು ನಡೆಯಿತು. ರಾಜನ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಅಗಲವಾದ ಚಪ್ಪರಹಾಕಿಸಿದರು. ಸಾವಿರಾರು ಪಂಚಗಂಧ ಉರಿಸಿದರು. ಬೆಳಿಗ್ಯ ಹಿಡಿದು ಮೊಗ್ಗು ಬೀಸನೆಗೆ ಗಂಧು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎರಡುಂಜೆಯೂ ಇಬ್ಬರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೇಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಹಾರಾಜನು ಭಾರಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿಸಿಕೊಂಡು ತಾಂಬೂಲ ಮೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾಟಕ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾಟಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕಥೆಯ ಬಹುಭಾಗ ಮುಗಿಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಸಲ್ವ ಮೊತ್ತ ಗೆಲ್ಲಾ ಖಡವನ್ನು ಕೆಯಲ್ವ ಧರಿಸಿ ರಾಜನ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯು ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿರಂಗದ ಮೇಲೆ ಟಕಟಕನೆಂದು ಬಂದನು. “ಇವೇನು

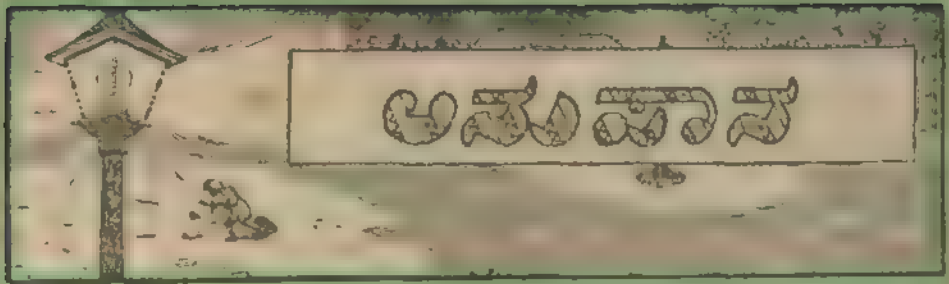
ನಾಟಕವೋ, ಇಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿ ಕಲೆಗಗನಗನೇ
ಮತ್ತೆ ಬಂದನೋ” ಎಂದು ಸಭೆಯ ಸ್ವಲ್ಪವ
ರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ಅಸಲು ಕಲೆಗ
ಗಗನಗನಿರುವಂತೆಯೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು
ಕಂಡು, ರಾಜನೂ ಪಹ ವೊಡಲು, ಕಂಗಾಡು
ಬಿಡಲು, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆನ್ನ ದಿ ತಂದುಕೊಂಡು
ಆದು ಮೇನಾಳೇ ದೊರೆತು ಅಸಲು ಕಲೆಗ
ಗಗನಗಾ ದರಾನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡು
ನಿಶ್ಚಿತರಾಗಾಗಿ ಕಾಲುವೆ, ಅ ಕಾಲು ದಾಕಿ
ಕೊಂಡು ನಾಟಕ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ತನಗೊಂದು ತನ್ನ ಮಾತ್ರದ ಮಾತುಗಳ
ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಬೇರಿದ ಕಲೆಗಗನಗು.
ಕೊನೆಗೆ ಯಾವ ಘಟಿ ಬರುವವೇಳಿಗೆ ಅತ
ನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಪೊರವ ಮತ್ತು ಕೋಪ
ವುಂಟಾಯಿತು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಸರಕ್ಕನೆ
ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಧುಮಿಕಿ ನಿಶ್ಚಿತ
ಯಾಗಿ ನಾಟಕ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಶತ್ರು ರಾಜನ
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೈಯಲ್ಲಿವ ವಿದ್ಯದಿಂದ ಅತನ
ತಲೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಅತ
ನನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ತಾನು
ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ರಾಜನ
ಗುರುತು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಕಾಲಿಗೆಬಿದ್ದು ಶರಣು
ಮಾಡಿದರು. ರಾಜ ಭಟ್ಟರು ದಿಗ್ವಿಧರಾಗಿ
ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟರು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನಾನಾ ಕಷ್ಟ
ಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಈಗಲಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ
ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಸಂ
ಪೋಷಗೊಂಡರು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಾ
ದರೆ ಶತ್ರು ರಾಜನ ಸುಖಾರ ಮಾತ್ರ ಏನು
ಮಾಡ ಬ್ಬಿದು? ಶತ್ರು ರಾಜನ ಆಪ್ತರನ್ನೂ
ಅತನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿಸಿ, ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ಅಂದರೆ ಪಕ್ಷಿಯ
ದಿನ ಕಲೆಗಗನಗು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಸಜ್ಜ
ನಗರದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದರು.
ಕಲೆಗಗನಗು ಆಗ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಸಾರಿ
ಭೀಷಕವಿಯ ವಾಕ್ಯದ್ವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹ
ತ್ವನ್ನು ತಿಳಿದು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಕಲೆಗಗನಗನಿಗೆ ಕವಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ರೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಗೌರವವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ
ಅಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕವಿ ಎಂಬುವನೊಬ್ಬನು ಬಂದ
ನೆಂದರೆ ಅತನನ್ನು ಅಮಿತ ಮರ್ಯಾದೆ
ಗಳಿಂದ ಆದರಿಸಿ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ವೇಳೆಗಿಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ತಂದೆ ಕಾಯಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಮಠ, ದುಡ್ಡು ದುಗ್ಗಾಣೆ ಎನೂ ಇಲ್ಲ. ಆವತ್ತಿಗಾವತ್ತು ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ 'ಅಮ್ಮಾ ಬಡವನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನವಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳೋಮ್ಮ' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವನೆಂದು ಮರುಕಗೊಂಡು ಅವರು ಅನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಊರಿನವರ ದಯೆಯಿಂದ ವೆಂಕಟಪ್ಪನಿಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ದಿನಗಳು ಸುಖವಾಗಿಯೇ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಸದಾ ಕಾಲ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಿರುವುದೇ? ದೇಶದಲ್ಲಿ ದುರ್ಭಿಕ್ಷುಬಂದು, ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಂತೆಯೇ ವೇಳೆಗಿಪ್ಪರದಲ್ಲಿಯೂ ರೇಷನಿಂಗ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿರುವವರೂ ಇಲ್ಲದವರೂ ಸಹ ಬಿಕ್ಕಿ ಬೇಡಿತ್ತಿನ್ನುವ ಬಡವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನೆಂದು ಕೈ ಆಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ವೆಂಕಟಪ್ಪನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಆದರೆ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಜೀವನೋಪಾಯ ತಿಳಿದ ಹುಡುಗ. ಅವರಿಂದ ಇಂತಹ ದುರ್ಭಿಕ್ಷುಕಾಲವನ್ನೂ ಸಹ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ನೊರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎನೂ ಸಿಗದೆ ಕೈ ಬರಿವಾಯಿತು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಗುತ್ತಿದೆ, 'ಈ ರಾತ್ರಿ ಉಪವಾಸವೇ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಂದು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಹಾಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಚೂರು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಲಾಂಛನದ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಆ ಕಾಗದವು ಒಂದು ಐದು ರೂಪಾಯಿಯ ನೋಟಿನಂತೆ ಕಾಣಿಸಲು, ಅವನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ನೋಡಿದರೆ ಏನಿದೆ? ಅದು ಏನೋ ಬರೆದಿದ್ದ ಸಾಧಾರಣ ಕಾಗದದ ಚೂರು! ಸನ್ನಿಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿ ನೋಟು ಸಿಕ್ಕಬೇಕೆ? ಎಂದು ಕೊಂಡು

ಮತ್ತೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಲು ಬಂಗಾರನ್ನು
ನವರ ಮನೆಯ ಹೊಸ್ತಿಲ ನತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ.
ಆಕೆ ಆಗತ್ತೇ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ, ಎಲೆ ಬಿಸಾ
ಕಲು ಬೀದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಮುಖ
ಕಂಡು ವೆಂಕಟಪ್ಪನಿಗೆ 'ಈಕೆ ತುಂಬಾ
ಪ್ರಭು ಹೃದಯದವಳು, ಏನಾದರೂ
ಉಸಾಯ ಹೂಡಿ ಈಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಕರಗು
ವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು ನನ
ಗಿಡದೆ ಇರಲಾರಳು' ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಈ
ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವನು ಆಕೆ ನೋಡುವಂತೆ
ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ
ನಿಂತ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂಗಾರನ್ನು
"ಏನೋ ಹುಡುಗಾ ಅದು" ಎಂದು
ಕೇಳಿದಳು.

"ಹಾಕ್ಕರು ಕೊಟ್ಟ ಚೀಟಿ ತಾಯಿ.
ಮೆಸಸ್ಪನ್ಡ್ವಿರಲು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೆ
ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಡವಕನೋ
ನೀನು, ದೀಪ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಣವೆಲ್ಲಿ? ತ್ತದೆ?
ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಾಪಸು, ದೀಪ್ತಿಯನ್ನು ಸಹ
ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು. ದೀಪ್ತಿ ಏನೋಕೊಟ್ಟರು.
ಅನುವಾಸ ಸಹ ಹೇಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಹೇಗೆ?
ಬಾಯವಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತರೆ ಅದನ್ನೂ ಕೊಡು
ತ್ತಿಲ್ಲರು. ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಆದರೆ
ನಾನೇ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಡೆ. ಬಿಕ್ಕೇಬೇಡುವವನಿಗೆ
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇನು ಬಂತು ಹೇಗೆ? ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟ
ಧರೆ ಚಿನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಅಂತ ಈಗ ಅಂದು
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ.

ಬಿಸಾಡೋಣವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ,
ಅದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬಾತ "ಏನೋ
ಕೈದಾ, ಅದು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಏನೋ ಬರೆದಿದೆ. ಓದಿ ವ್ಯಾಮಿಸ್ತಲ್ಲ"
ಎಂದು ವೆಂಕಪ್ಪ ಅವನ್ನು ಆತನಿಗೇಕೊಟ್ಟ.

ಆತನು ಓದಿ "ಯಾರೋ ಹಾಕ್ಕರು
ಕೊಟ್ಟ ಚೀಟಿ. ಅಜೀರ್ಣಕ್ಕೆ ದೀಪ್ತ. ಊಟ
ಮಾಡಿದಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತೆ"
ಎಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ವೆಂಕಟಪ್ಪನಿಗೆ
ನಾವಸುಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಕೊಂಡ.

"ನನ್ನಂತಹವರು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡೆ ಬಾಧೆ
ಸಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಈ ಚೀಟಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು
ಯಾರೋ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಜೀರ್ಣಗೊಂಡ ಬಾಧೆ
ನಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚವೇ ಹೀಗೆಂದು
ಕೋರುತ್ತೆ." ಎಂದು ವೆಂಕಪ್ಪ ಮುಂದೆ ಸಹದ.

ಕ್ಷಾದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಈ ಕಥೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದ. ಆ ಡಾಕ್ಟರು ಯಾರೋ, ಅವನು ತಾನು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವನೋ, ಅಲ್ಲವೋ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು.

“ಅನುಪಾನತಾನೇ, ನಾನುಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಏನು ಅನುಪಾನ, ಹೇಗೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತೆ, ಜೇನು ತುಪ್ಪದೊಂದಿಗೇನು? ಇಲ್ಲ ಜೇರಿಗೆ ರಸವೋ, ಇಲ್ಲ ಮೆಣಸಿನ ಕಷಾಯದೊಂದಿಗೋ? ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಬಂಗಾರಮ್ಮ.

ಕೂಡಲೇ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ಅಮ್ಮಾ ಓದು ಬಾರದವನು, ನೀವೇ ನೋಡಿ” ಎಂದ.

ಆಕೆ ಚೀಟಿ ಓದಿ “ಈ ದಿವ್ಯ ಊಟ ಮಾಡಿದ ತರುನಾಯ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬರೆದಿದೆ. ಅನುಪಾನವೇನೂ ಬರೆದಿಲ್ಲವಲ್ಲ!” ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ವೆಂಕಟಪ್ಪ, “ಆದೇ ತಾಯಿ, ಆ ಊಟವೇ ತಾಯಿ ಅನುಪಾನ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದ.

ನಿರ್ಭಾಂತಳಾದಳು ಆ ಗೃಹಿಣಿ. ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು ಆಗಿದ್ದರೆ ‘ಇದೋನಿನ್ನ ಮರಲತ್ತು?’ ಎಂದು ಧಡಾರನೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬಂಗಾರಮ್ಮ ಮಾತು ಮೀರದ ಮಹಿಳೆ. ಯಾವ ಅನುಪಾನವಾದರೂ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳಾದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆ ಮೊತ್ತು

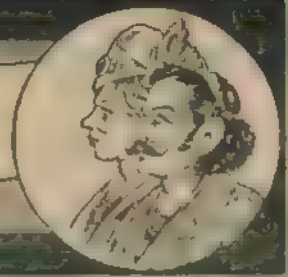
ಊಟವಿಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟವಿಟ್ಟಳು.

ಅವನು ಇನ್ನು ತನ್ನ ದಾರಿಹಿಡಿಯುವ ನೆಂದು ವೆನಿಸಿದ್ದಳು ಬಂಗಾರಮ್ಮ. ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವ “ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಾ, ಒಂದು ಕ್ಷಣ ವಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಆ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಸಿದ ನೆಲದಮೇಲೆ. “ಸರಿ, ದಿವ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮರತು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೋ ವೆಂಕಪ್ಪ” ಎಂದಳಾಕೆ.

ವೆಂಕಟಪ್ಪ ನಗುತ್ತಾ “ನನ್ನ ರೋಗ ಹಸಿವಿನರೋಗ ತಾಯಿ, ಆ ರೋಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದಿವ್ಯ ಅನುಪಾನ ನೀವು ಇಟ್ಟ ಊಟ. ಮಹಾ ತಾಯಿ ನೀವು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ದಾರಿ ತಾನು ಹಿಡಿದ.

ತಿರಂದಾಯಕೆ

ಕೌತ್ಯುಕವಿಗಾದ ತಿಲೋತ್ತಮೇಂಬ
ಹದಿನೆಂಬ ವರ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿ
ಯಿಳಳು. ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಕೆ ದೊಡ್ಡ
ಸಂಗೀತ ವಿದ್ಯಾಂಕಳೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಳು.
ಆಕೆಯ ಪ್ರಹಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾ
ರಾಜರು ಆಕೆಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು
ತಮ್ಮ ಮಗಳಾದ ಚಂದ್ರರೇಖೆಗೆ ಸಂಗೀತ
ಹೇಳಿಕೊಡಲು ನಿಯಮಿಸಿದರು. ತಿಲೋ
ತ್ತಮ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರರೇಖೆಯಿಬ್ಬರೂ ಸಮ
ವಯಸ್ಕರು. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ
ಬೆಳೆದು ಕಲಿತು ಮೆಲಿತು ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ನೇಲೆ ಮಹಾರಾಜರು
ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಲಿತಿರುವಳೋ
ತಿಳಿಯದೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಅಂತಃ
ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆತನೊಂದಿಗೆ ರಾಣಿಯ
ತಮ್ಮನೂ ಚಂದ್ರರೇಖೆಯ ಸೋದರ
ಮಾವನೂ ಅದೇ ವೀರಸೇನನೂ ಸಮ ಬಂದ.
ಚಂದ್ರರೇಖೆ ತಾನು ತಿಲೋತ್ತಮೆಯಿಂದ
ಕಲಿತುಕೊಂಡ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ,
ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ್ಯತೆ ತೋರಿಸಿದಳು.

ಮಗಳ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಜ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು,
ವೀರಸೇನನೂ ಸಹ ಮೆಚ್ಚಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ
ಆತನಲ್ಲಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ
ಲಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಅಭಿ
ಲಾಷೆ ಜನಿಸಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ವಿಶಾಕಿ
ಯಾಗಿರುವ ಸಮಯ ನೋಡಿ ವೀರಸೇನನು
“ತಿಲೋತ್ತಮಾ, ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗು.
ನೀನು ಕೋರಿದ ನಗನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ಸಿಡುವೆನು” ಎಂದ. ರಾಣಿಯವರ ತಮ್ಮ
ನೆಂಬ ಮಾತೇ ಹೊರತು, ರೂಪದಲ್ಲಿ ವೀರ
ಸೇನ ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಕನಾಗಿದ್ದ. ಅಂತಹವ
ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ತಿಲೋತ್ತಮ ಒಪ್ಪ
ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವೀರಸೇನನು ಆಗ ಹೋದರೂ
ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಾ
ನೊಂದು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ಮಾಟಗಾತಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ. ಅವಳು
ಹತ್ತು ವರಹಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಯಾವುದೋ
ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಸೀಸೆಯಲ್ಲಿ
ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟು “ಎಲೆ, ದೊರೆಯೇ, ಈ ಪುಡಿ

ಯನ್ನು ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ, ಆ ಹುಡುಗಿಯ ತಲೆಗೆ ಬಳಿ. ಆಕೆ ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ತಾನೇ ಬಂದ ಹೂಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ಮದುವೆಯಾಗುವಳು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಮಾಟಗಾಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಸೇನನು ಬಂದು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ರಾತ್ರಿ ತಿಲೋತ್ತಮನು ಮಲಗಿದ್ದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಈ ಔಷಧಿ ತಲೆಗೆ ತಗುಲಿದ ತಕ್ಷಣ ಆಕೆಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಜನಿಸುವುದೆಂದೂ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದರೂ ಪ್ರಮಾದವೇನಿರಲಾರದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಶತಮೂರ್ತಿ ಆಕೆಯ ತಲೆಗೆ ತೈಲ ಹಚ್ಚಿ ತೊಡಗಿದ.

ಆಕೆ ಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. "ಕಳ್ಳ ಕಳ್ಳ" ಎಂದು ಕಿರಿಚಲು, ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ್ದ ಚಂದ್ರರೇಬಿಗೂ ಸಹ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಆಕೆಯೂ ಸಹ "ಕಳ್ಳ ಕಳ್ಳ" ಎಂದು ಅರಚಾಡಲು, ವೀರಸೇನನು ಓಡೋಡಿ, ಹೇಗೋ ತನ್ನ ಅರಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವಾಂತರ ನಡೆವರೂ ವೀರಸೇನನಿಗೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯಲ್ಲಿನ ನೋಹ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಚ್ಚಿದ ಆ ತೈಲ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಆಕೆ ಹೂಮಾಲೆ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಬರುವಳೆಂದು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಎದುರು ನೋಡಿದ. ಆ ತರುವಾಯ ಆತನೇ ಆಕೆಯಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಯ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಾಡಿ ನೋಡಿದ. ಎನ್ನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಆಗ ತಿಳಿಯಿತು

ಆತನಿಗೆ, ಆ ಬೇಲಿತಿ ನೋಸ ಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು! ತರುವಾಯ ವೀರಸೇನನು ಕೆಲ ಜನ ಕಳ್ಳರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ವಿವಾಳು ಮಾಡಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ನಂತರ ಚಂದ್ರರೇಬಾ, ತಿಲೋತ್ತಮೆಯರು ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಸಮಾಪವಲ್ಲಿದ್ದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನ ಉಲ್ಲಾಸವಾಗಿದ್ದು ಕಾಲ ಕಳೆದು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟರು. ತಿಲೋತ್ತಮೆಯ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ವೀರಸೇನನು ನಿಯಮಿಸಿದ ಕಳ್ಳರು ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು.

ಅವರು ಅಂದು ಸಂಜೆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಆವಿತುಕೊಂಡು, ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಢ

ಬಿದ್ದಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭವನವನ್ನು
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ತೂಲಿಕಾ
ತ್ವದಲ್ಲಿ ಸುಖನಿಶ್ಚಯವಿದ್ದರು. ತಿಲೋ
ತ್ತಮೆಯನ್ನು ಆಕೆ ಹಗಲು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆ
ಮುಂದೆ ಗುರುತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರಾಗಿ, ಆ
ಕಳ್ಳರು ಆ ಸೀರೆಯುಟ್ಟಿರುವಂತಿ ಮುಲ
ಗಿದ್ದ ಮಂಚವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಆಕೆಗೆ
ಎಚ್ಚರವಾಗದಂತೆ ಆ ಮಂಚವನ್ನು ಹೊತ್ತು,
ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಮೋಗಿ, ವೀರಸೇನನ ಮುಂದಿಟ್ಟು “ನಮ್ಮ
ಒಮ್ಮನಾಸ ಕೊಡಿ, ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದರು.
“ಕೊಡ್ತೇನೆ, ಕೊಡ್ತೇನೆ” ಎಂದ. ಸಂತೋಷ
ತಡೆಯಲಾರದೆ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಯುವತಿಯ
ಕಡೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಿದ ವೀರಸೇನ.
ನೋಡಿದರೆ ಆಕೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯಲ್ಲ, ತನ್ನ

ಮೋದರ ಸೊಸೆ ಚಂದ್ರರೇಖೆ! “ಈಕೆಯ
ನ್ನೇಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರಿ, ತಿಳಿಗೇಡಿ
ಗಳೇ? ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಮೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಅವ
ರನ್ನು ಬಯ್ಯು ಕಳುಹಿಸಿದ ವೀರಸೇನ.

ಮುಂದೇನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಕಳ್ಳರು
ಮಂಚವನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಮತ್ತೆ ಉದ್ಯಾನದ ಕಡೆ ನಡೆದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ವಹರೆ ತಿರುಗಾಡುವ ರಾಜ ಭಟರು ಸುಳಿ
ದಾಡುವ ಸಮಯ ಕೇಳಿಸಲು, ಆ ಮಂಚಮೊಂ
ದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳು ಉಳಿಯ
ಲಾರವೆಂದುಕೊಂಡು, ಆ ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿಯೇ
ಅವರು ಆ ಮಂಚಮೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಅಡವಿ
ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ತಾವು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟ
ವಕ್ಕೆ ವರ್ಧವಾಗಬೇಕೆಂದು ಆ ಕಳ್ಳರು
ಚಂದ್ರರೇಖೆಯ ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ಒಡವೆಗಳನ್ನು
ಕಳಚಿಕೊಂಡು, ಆಕೆಯನ್ನು ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ದಾರಿ ತಾವು
ಹಿಡಿದರು.

ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಕಾಣದರಲ್ಲಿವೆಂಬ ವಿಷಯ ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ
ಹರಡಿತು. ರಾಣಿ ಮತ್ತು ರಾಜ ಉದ್ಯಾನ
ವಸಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ವೀರಸೇನನೂ ಬಂದ.
ತಿಲೋತ್ತಮೆಯನ್ನು ವರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಇದು ಸುಸಮಯವೆಂದು ಆತನು ಮತ್ತೆ
ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆ ಹೂಡಿದ. “ಚಂದ್ರರೇಖೆ
ಎನಾದಳು?” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕಾತುರದಿಂದ

ಇದ್ದರೆ “ಎನಾದಳು? ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಶೂ-
ಯಂತೆ ಬಂದು ಸೇರಿದಳು ಈ ತಿಲೋತ್ತಮೆ.
ಓಡವೆಗಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು
ಇವಳೇ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳು
ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಸೀರೆ ಯಾರದು ಮೊದಲು
ಕೇಳಿ” ಎಂದ ವೀರಸೇನ.

ರಾಣಿ ನೋಡಿ “ಹೌದು ಈ ಸೀರೆ ನಮ್ಮ
ಹುಡುಗಿಯದು. ಇದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು
ತಿಲೋತ್ತಮೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ
ತಿಲೋತ್ತಮೆ “ನಿನ್ನೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾದಿವ
ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರರೇಖೆ ಮೊದಲು ಹೊರಗೆ
ಬಂದು ಆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೀರೆಗೆ ಬದ-
ಲಾಗಿ ನನ್ನ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ನಾನು
ನೀರಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಹೇಳಲು ಈಗೇನು
ಬದಲಾಯಿಸುವುದು. ನೀನು ನನ್ನ ಸೀರೆ
ಉಟ್ಟು ಕೋ ಎಂದಳು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ
ಹೇಳಿದಳು.

“ಇವಳನ್ನು ಕಪಟಿ ಸಾಟಿಕನಾಡ್ತಾಳೆ”
ಎಂದು ವೀರಸೇನ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯ ಮೇಲೆ
ಸಂಜು ಕಾರಿದ. ಎನೂ ತೋರದೆ ರಾಜ
ಮತ್ತು ರಾಣಿಯರು ದುಖಿದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ-
ದರು. ವೀರಸೇನನೇ ಅಲ್ಲಿ ಆಗ ಅಧಿಕಾರ
ಚಲಾಯಿಸಿ ಭಟರೊಂದಿಗೆ “ಈ ಹಂತಕ
ಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ
ರುವ ನದಿಯ ಆಚೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್”
ಎಂದು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ
ನೆಟ್ಟಗೆ ವೀರಸೇನ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನದಿಯ

ಆಚೆ ದಡದ ಕಡೆಗೆ ಕೊರಳು ಕೊಡ.
ಅತನು ಆ ಪುನೀತವನ್ನು ಪೆರನ ಮೊದಲೇ
ರಾಜ ಭಂಡರಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು
ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದರು.

“ಇದೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜರ ಪಾವನವೂ ಅಂ-
ಯದ ನು” ಮೇಲೆ ಈ ಅಪನಾದ ಲಿತ್ತಲ್ಲಾ
ಎಂದು ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಆರುತ್ತಿರುವಾಗ
ಎವರೂ ಮೌನವನು ನಿಂತು ನಗುತ್ತಾ,
“ನಿನಗೇನು ಸರವಾಗಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆ,
ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನ ಸಲುವಾಗಿಯೇ
ನಿನ್ನಿಗೆ ಈ ಸೀರೆ ಬಿಡಿಸಿವೆ ನಾನು” ಎಂದ.
ತಿಲೋತ್ತಮೆ ರೋಗಾಗಿ ಆತನನ್ನು ತೆಗಳಲು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. “ಸಮಾಧಾನ ಕೊಂಡು
ತಿಲೋತ್ತಮೆ. ಕೋಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಡ.
ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗು. ಮಗಳ ಹೋದ

ಳೆಂಬ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಸಮ್ಮ ಬಾವನಿಗೆ ಮತಿ ಕೆಡುವುದು. ಆಗ ರಾಜ್ಯಸನಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾನು ರಾಜನಾಗುವೆನು. ನೀನು ರಾಣಿಯಾಗುವೆಯಂತೆ." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಒಂದು ಅರಬು ತಗುಲಿ 'ವಾ' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ವೀರಸೇನ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದ.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಬೇಡರವನು ಬಂದು "ಅಯ್ಯೋ, ವಸುಷ್ಠನೇ! ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿ ಯಾವುದೋ ಕಾಡು ಮೃಗವೊಂದು ನಮ್ಮನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡ.

"ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ ತಾತ. ಇವನು ಮೃಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡೆ" ಎಂದು ನಡೆದ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು ತಿಲೋತ್ತಮ. ಆತನು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಮೀಪ ದಲ್ಲಿ "ದನ್ಯಾಯ್ಯಾ, ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ. ನಿಜ

ಹೇಳುತ್ತಿನೆ" ಎಂಬ ಆರ್ತನಾದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ತಿಲೋತ್ತಮ ಯನ್ನು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜ ಭಟರು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ "ನಿಜ ಹೇಳು" ಎಂದು ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಬೆದಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡದೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನೆಂತಲೂ ರಾಜ ಭಟರಿಗೆ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು. ತಿಲೋತ್ತಮ ಅವನ ಕಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿ, ಚಂದ್ರರೇಖೆಯಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ರಾಜ ಪುತ್ರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಕೂಡಲೇ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ವೀರಸೇನನು ಹೂಡಿದ ದುಷ್ಟ ಸಂಚುಗಳನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಜೇಗನೆ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಆಮೆಯ ಚಿಪ್ಪು ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತೆ

ಎಕೆ-ಗೂತ್ತು?

ನನುಸ್ತ ಜೀವ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕ ಚಿಲ್ಲರೆ ಪಲ್ಲರೆ ಅವಯವಗಳ ಕಲೆಸು ಮೇಲೋಗರವೇ ಆಮೆಯಾಗಿ ಎರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದರಿಂದಲೇ ಮುಂದಿನ ಕಾಲು ಒಂದು ರೀತಿ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲು ಒಂದು ರೀತಿ, ತಲೆ ಹಾಸಿನ ತಲೆಯಂತೆ, ಹೀಗೆ ಅದರ ವಿಚಿತ್ರರೂಪ.

ಇಷ್ಟು ವಿಕಾರವಾಗಿ ತಯಾರಾದ ಆಮೆಯು "ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಿಕ್ಕ ಜಂತುಜಾಲಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹೇಗೆ ತಿರುಗಾಡಲಿ?" ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ "ಅಂದವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಳವಳ ಪಡಬೇಡ. ಯಾವ ಜೀವಿಗಾದರೂ ಗುಣ ಪ್ರಧಾನವೇ ಹೊರತು ಅಂದವಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಯಾವೊಂದು ಅಪಾಯವೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಜೀವನ ಕಳೆಯುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಅದರಿಂದಲೇ ಮಿಕ್ಕ ಜಂತು ಜಾಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯೂ ನೀವು ಸಿಕ್ಕಿಂತೆಯಾಗಿ ಜೀವಿಸ ಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನೀರನ್ನು ಶುಭ್ರಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ನೀಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸುಗುಣದಿಂದ ಮಾನವನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಾಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದ.

ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ತರುವಾಯ ಒಂದು ದಿನ ಊಸರವಳಿ ಆಮೆಯನ್ನು ಸಂಭಿಸಿತು. ಆಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅದು ಪಕ ಪಕನೆ ನಗುತ್ತಾ "ಆಹಾ, ಏನು ಸಿನ್ನ ಅಂದ ಚಂದ! ಇಷ್ಟು ವಿಕಾರವಾಗಿರುವ ತಮ್ಮ ಹೆಸರೇನೋ ಎಂದು ಕೇಳಿತು,

ಆ ಕ್ರೋಶವುಂಟಾಯಿತು ಆಮೆಗೆ. "ನನ್ನನ್ನು ಆಮೆ ಅಂತ ಕರೆಯುವರು. ನನ್ನ ಆಕಾರ ನೋಡಿ ನಕ್ಕೆಯಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಹಿರಿಮೆ ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು? ನಾವು ನೀರಿ ನಲ್ಲಿಯೂ, ನೆಲದ ಮೇಲೆಯೂ ಓಡಾಡ ಬಲ್ಲೆವು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ಜೀವಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು ನೋಡುವಾ? ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮಾನವನಿಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ನೀರನ್ನು ಶುಭ್ರಪಡಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲೆವು. ನಾನೆಂದರೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮವೋ ನಿನಗೇನು

ಮುತ್ತಜ್ಜ.

ಗೊತ್ತು!" ಎಂದು ತನ್ನ ಹೊದ್ದುತ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡಿತು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಸರವಳ್ಳಿ "ಹಾಗೋ" ಎಂದು ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದುತು. ಹಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅತನನ್ನ ನೋಡಿ "ಅಯ್ಯಾ ಮಾನವನೇ, ಅವೆ ಎಂದರೆ ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ, ಏಕೆಪೋಂದು ಪ್ರೀತಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅತನು "ಅದು ನನ್ನ ಬಾವಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ನೀರನ್ನ ತುಳಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮನೆಯವೆಂದರೆ ಅದರ ಮಾಂಸ ತುಂಬಾ ಸವಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದ.

"ಹಾಗೇನು ವಿಷಯ" ಎಂದು ಉಸರವಳ್ಳಿ ಈ ಮಾತನ್ನೆಷ್ಟು ಇತರ ಜಂತುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಸರಿ, ಅಂದಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಅದು ಈಗಿನದರೂ ಬದಲೆ ಜಂತುಗಳು ಕೊಂದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು.

ಒಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಉಸರವಳ್ಳಿ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಮತ್ತೆ ಅನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು "ಅದು

ಅಷ್ಟೊಂದು ಜಂಬ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಾ. ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಅನಸ್ತೆ ನೋಡಿದೆಯಾ?" ಎಂದು ಚುಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿತು.

"ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದು ಅನು ಚಿಂತಿಸಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉಸರವಳ್ಳಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ. "ಎಲೈ ಕೂಮಾರೇ, ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನೀನು ಇದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಮುವ್ವತಂದುಕೊಂಡೆ. ನಿನ್ನ ಅನುಕಾರದ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯೆಲ್ಲಾ ನಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ" ಎಂದ. ಆಗ ಅನು "ಸ್ವಾಮಿ, ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ರಲಾರದೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೆ. ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಸ್ಥಿತ್ಯವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುವೆವು. ನಮ್ಮ ಜಾತಿ ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಅದರ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅನಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಶುಕ್ತಿನಂತಹ ಕವಚ ಫೊಂದನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಸಿ, ಅದೃಷ್ಟವಾದನು.

ಒಗಟುಗಳು

ಇವುಗಳೆನು ಹೇಳ ಬಲ್ಲರಾ?

1. ಮನೆ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ, ಗುಡಿ ಮೇಲೆ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿ, ಕೊನೆಮೇಲೆ ಕೂತವನೆ ಕೊನಾರಾಜಿಟ್ಟಿ.
—ಕಮಲಮ್ಮ ಕೊಡಗರಳ್ಳಿ
2. ಕೇಕಂಬಳಿ ಪರ್ವತಗೌಡ ಸಂಯೋಜಿಸಿ ನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ.
—ಎಂ.ಬಿ. ಲೀಲ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ
3. ಹಿಡಿದರೆ ಹಿಡಿತುಂಬಾ; ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನೆತುಂಬಾ.
4. ಮೂರು ಜನ ಗೆಳೆಯರು ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬ ತೇಲುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮುಳುಗುತ್ತಾನೆ, ಮಗದೊಬ್ಬ ಕರಗುತ್ತಾನೆ.
5. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾನ ವರ್ಯಾದೆಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗಿಡದಿಂದ. ಅದೇನು?
6. ಬೇಕಾಗಲಿ, ಬೇಕಾಗಲಿ ಎನ್ನುತ್ತದೆ ಒಂದು. ಬೇಕಾಗದಿರಲಿ ಬೇಕಾಗದಿರಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಮತ್ತೊಂದು. ಬೇಕಾದರೇನು ಬೇಕಾಗದಿದ್ದರೇನು ಎನ್ನುವುದು ಮಗದೊಂದು.
—ಬಿ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಸೆಟ್ಟಿ.
7. ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟುವುದು, ಅಂಗನರಡಾಗುವುದು; ಕಡುವೆತ್ತದಿಂದ ಗೂಸವನು ಮಾಡುವುದು, ಕೆಂಪುಪುಷ್ಪ ಕರವಲ್ಲ ನರಿವಾಡುವುದು, ಎಂಬಲಸುಣಿಸುವುದು ಮೂರು ಜಗಳ.
—ಡಿ. ಎ. ಸದಾಶಿವ.
8. 'ಅಕಾಲ'ದ ನಡು, 'ವೇದ'ದ ಅಡಿ, 'ನಾರಿ'ಯ ತಲೆ, ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೇಯುವ ನದಿ ಯಾವುದು?
9. ಸಾವಿರಾರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಉದವಾರ
10. ಅಕ್ಕಿ ಕೊಯ್ತು ಹೊಯ್ತು, ನಡುವೆ ಒಂದು ಕುಳಿತು

—ಪಿ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾವ್.

ಸಂಪಿಗೆ

ಎತ್ತರ ಮರದರಿ

ಮುತ್ತಿನ ಕಾಂತಿಯ

ಫಲವು ಫಲವು ಹೂಗಳು ಅಡುತವೆ!

ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣದ

ಹೊಳೆಯುವ ಸಂಪಿಗೆ

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬುವ ನೀಡುತವೆ!

ಹಸಿವಿನ ಮೆತ್ತನೆ

ಹಾಸಿಗೆ ನೇಲೆಯ

ಫಲವಿನ "ರಾಣಿ" ನಗುತಿಹಳು!

ಕಂಪನು ಹರಡುತ

ಸೊಂಪಿನ 'ರಾಣಿ' ಯು

ಸುವಾಸನಾ ಸುರಿಸುತ ಕಲೆಯುವಳು

ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಳ

ಪರಿಮಳ ಹರಡುತ

ತಣ್ಣನೆ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸುತಿದೆ!

ಸಂಪಿಗೆ ಮುಡಿಯಿರಿ

ಕಂಪನು ಹರಡಿರಿ

ಎಷ್ಟುತ ಗಾಳಿಯು ಹೇಳುತಿದೆ!

—'ಕಂದರೋಲ' ಕಿರುಗಾವಲು

ಮಿಂಚು ಹುಳು

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ವುಟ್ಟಿ ಬೆಳಕ

ನಾನು ಕಂಡೆನು.

ಎಂಥ ಬೆಳಕು ಎಂದು ಕೈಲಿ

ಮುಟ್ಟಿ ಹೋದೆನು

ಬೆಳಕು ಮಾಯನಾಗಿ. ಅಷ್ಟು

ಮೂರ ಹೋಯಿತು

ಅದುವೆ ಮಿಂಚು ಹುಳುವು ಎಂದು

ಅಗ ತಿಳಿಯಿತು.

—ಜಿ. ಉದಯಶಂಕರ.

ಯಾ, ಯು

‘ಯಾ, ಯು’—ಇದೇನಿವು? ಎಂದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು ಅಲ್ಲವೇ? ರಾಮ, ಭೀಮ ಅಂತ ನಾವು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿವೆ, ಹಾಗೆ ಚೀನಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ‘ಯಾ, ಯು’ ಹನ್, ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ. ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಂತೆಯೇ ‘ಚೀನಾ’ ದೇಶವೂ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಭವ್ಯನಾಗರಿಕತೆಯ ತಾಯಿ. ಎರಕದೊಡನೆ ಅಚ್ಚು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದುದು ಅಲ್ಲಿ; ಉತ್ತರಮುಖ ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿದುದು ಅಲ್ಲಿಂದ. ‘ಚೀನಾ’ದ ನೆಲ ಹಳದಿ, ನದಿ ಹಳದಿ, ನೀರೂ ಹಳದಿ, ಜನ ಹಳದಿ ಒಣ್ಣದವರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಹಸನಾದ ಹಳದಿಯನ್ನೇ ನಾವು ಅಂದವಾದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರ ಕೊಡಿದು ಸೊಗಸಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ನಾಗರಿಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ‘ಹಳದಿ’ ನದಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರವಾಹವುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಜನ, ದನ, ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿದೇ ಕಡೆಗೆ ಆವಾರ ಕಪ್ಪು ನಷ್ಟಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆಂದೇ ‘ಯಾ’ ಎಂಬ ರಾಜ ಆ ನದಿಯ ದೇವಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆತ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ದೊರೆ. ವಾಪ, ಜನ ಸುಖವಾಗಲಿ ‘ಹಳದಿ’ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಬಲು ಪಯತ್ನಿಸಿದ. ಏನಾದರೂ ಸಂಭವವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಡು

ವುದು? ‘ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ ಸುಖ ದೊರೆಯಲಿವಲ್ಲ’ ಎಂದು ಬಿಂತಿದ. ಹುಚ್ಚು ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ. ಆ ಮತ್ತಿ ಮಂತ್ರಿಯೇ ‘ಚೀ’ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಸತತವಾಗಿ ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡಲ್ಲ, ಒಂಟಿ, ವರ್ಷ ದಿಂದ. ಅವನು ‘ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು, ಹೂಡಿದ ಹೂಟಗಳಿಗೆ ಹಸಿಯಾದವು. ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು ಅವನನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಅವನ ಮಗ (ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗ) ‘ಯು’ ವನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ. ವಾಪ ‘ಯು’ ತಾನೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರವಾಹದ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ ಯಾನು? ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಚ್ಚಿತು. ಆದರೂ.... ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೃಢ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ. ಆದರೂ ಸಫಲ ವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆತ ಒಂದು ದಿನ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಬೀದಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ; ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹುರುಳು ಮರದದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ.

ಸಮಾಪದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಆಮೆ ಮಳೆಗೆ ಬೆನ್ನೊಡ್ಡಿಕೊಂಡು ರಸ್ತೆಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಇವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ‘ಎಲವಾರಾ, ಇದೇ

ನಿಂದು? ಆಮೆ ಮನೆಗೆ ಮೈ ಯೊಡ್ಡಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿದ? ಎಂದು ಕೂತೂಹಲವಾಗಿ ವಿಚ್ಛೇದಿಸಿದ. ಆಮೆಯ ಚಿಪ್ಪು ಹಲವಾರು ಭಾಗಗಳಾಗಿದ್ದವು ಕಂಡಿತು. ಅದರ ಚಿಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಮನೆಯ ನೀರೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಾಲುನೆಗಳಂತಿದ್ದ ಸಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. 'ಯು'ಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು! ಈ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ಎಂದು ಮಿಸಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದಾಡಿದ. ಮುಖವರಳಿತು.

ಕೆಳನಗೆ ಮೂಡಿತು. ಮಳೆ ನಿಂತ ನಂತರ 'ಹುಂ' ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಸರಸರನೆ ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿದ. 'ಹಳದಿ ನದಿಯ' ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ನೀಗಲು, ದೇಶವನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಲು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೂಡಿದ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಲವಾರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಹರಿಯುವ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ, ಹಳದಿ ನದಿಯ ಉಪ ನದಿಗಳ ನೀರೆಲ್ಲ ಸರಾಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರುವಂತೆ ಅಳವಾದ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿದ—ಹಳದಿ ನದಿಯ ನೀರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಳವಾದ ಅನೇಕ ಕಾಲುವೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ಹರಿಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ! ಜನಸೇವೆ ದೇಶಸೇವೆಯೇ ಮೇಲೆಂದೇನಿಸಿ ಅವಿಶ್ರಾಂತನಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕೈದಿದ. ಪ್ರವಾಹದ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ. ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ವರೆಗೂ ಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಮರೆತ. ಎಷ್ಟೇ

ದಿನ ಆತ ಪಾನು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂದೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು ಮನೆಯಲಗೆ ಕಾಂಕ್ಷಾಶಕ್ತಿ ರಿಲ್ಲವಂತೆ. ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವೇ.ಗಂವಾಗ ಆತನ ಮಗು ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಕಂತೆ! ಅದರೂ ಒಳಗೆಯೋಗದೆ ನಿಶ್ಚಲ ಮನಸ್ಸಿನಾಗಿ, ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿ ದೇಶ ಸೇನೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಭಕ್ತಿ, ದೇಶ ಪ್ರೇಮ, ಜನ ಸೇವೆಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಂಟೆ?

ಹಳದಿ ನದಿಯ ಹುಚ್ಚು ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಹೊಲವು ನಾಡು ಸರ್ವಸಂಪತ್ತಿನ ಸಲೈಯ ನಾಡಾಯಿತು, ಜನರು ಸುಖದಿಂದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರವಾಹದ ದಿಗಿಲನ್ನು ಮರೆತು ತಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಕಾಣೆಗಳನ್ನು ವನಕರುಗಳನ್ನು ಆಸ್ತಿ ವಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು 'ಯು' ಗೆ ಚೀರುಣೆಗಳಾದರು.

ಅಲ್ಲ...ನಾವು 'ಅವೇನುಮಹಾ, ಅದು ಯಾತಕ್ಕಾ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ' ಎಂದು, ಎಷ್ಟೇ ಪರಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಜನರನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಪ್ಪಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಅಲ್ಲವೇ? ನೋಡಿ, ಆಮೆಯ ಚಿಪ್ಪನ್ನು ಚಿಪ್ಪನ್ನು ನೋಡಿ 'ಯು' ಚೀನಾವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ. ಚೀನೀ ಜನ ಇಂದಿಗೂ ಅವನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಎನೇ ಸಿಗಲಿ, ಎನೇ ಇರಲಿ, ಎನೇ ಕಾಣಲಿ, ಯಾವ ವಸ್ತುವೇ ಆಗಲಿ, 'ಅವೇನುಮಹಾ' ಎಂದು ಕಡೆಗಡೆಸಬಾರದು ಅಲ್ಲವೇ?

ನಗು

ನಗು ನಗು ನಗು
ಹಲ್ಲು ಬಿಟ್ಟು ನಗು
ಕಿಲ ಕಿಲ ನಗು
ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚು ನಗು
ನಸು ನಸು ನಗು
ಎದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗು
ಕಿಟಿ ಕಿಟಿ ನಗು
ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚಿ ನಗು
ನಗು ನಗು ನಗು
ಹುಡ್ಡು ಹುಡ್ಡು ನಗು.

—ಹ. ರಾ. ಕಿದಿಯೂರು.

ಚುಟುಕ

ದಟ್ಟು ವಾಗಿಹ ಕಾಡು
ಪಟ್ಟ ಹುರಿಗಳ ಬೀಡು
ಗಿರಿಯ ಬುಡದಲಿ
ಗವಿಗಳೆಡೆಯಲಿ
ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿವೆ ಬೀಡು

—ರಾವ ರಾವ್, ಹೊಡೆ;

ಒಗಟುಗಳ—ಉತ್ತರ

1. ಜೇನು ನೋಣ 2 ಹೆಣ್ಣು 3. ದೀಪದ
ಬೆಳಕು. 4. ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಸುಣ್ಣು 5 ಹತ್ತಿಗಿಡ
6. ಹಾಸಿಗೆ, ಒಲೆ, ಉಟ್ಟು 7. ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು.
8 ಕಾವಿ. 9. ಕಸಬರಿಕೆ. 10 ಲಾಂದ್ರ ದೀಪ.

ಗಾದೆಗಳು—ಶ್ರೀ

(ಮುಂದುವರಿದು)

28. ಕಂಡರೆ ಸುಂಕ. ಕಾಣದಿದ್ದರೆ ಬಿಂಕ.
29. ಅಸಮರ್ಥನಿಗೆ ಮುದುಕಿ ಮೈ ನೆರೆದಳಂತೆ.
30. ಕರೆದು ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮೂರನೇಗ
ಬಿಂಕಂತೆ.
31. ಮಾನವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ಸಿಲುಕಿದಂತೆ.
32. ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಒದೆಯೋಡಿ
ಸುವವೇ?
33. ಮುಟ್ಟಿ ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೂರು ಮಂದಿ
ಹೆಂಡದಿರು.
34. ಓಡಿದೋಡರೂ ಕೇಡು ತಪ್ಪದು.
35. ಊರಿಗೆ ಅರಸನಾದರೂ ತಾಯಿಗೆ ಮಗನೆ
36. ತಾಯಿ ಮಾಡಿದ ಹೊಟ್ಟೆ; ಊರುಮಾಡಿದ
ಕೊಳಗ.
37. ನೀರಗಡ್ಡೆ ಸವರು. ಊರು ಹಾಳುಮಾಡಿದರು.
38. ದಾಸಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ; ವೆ ಸೈಗೆ ಕರುಣವಿಲ್ಲ
39. ಗಂಡನು ಕೂತು ಕೆಟ್ಟ; ಹೆಂಗಸು ತಿರು
ಕೆಟ್ಟಳು.
40. ತಾವು ದ ದುಡ್ಡು ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ಕೊಡಿಸಿತು.
41. ಪ್ರೀತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ ನೀತಿ ಇರುವುದು.
42. ಮನೆಗೆ ಮಾನಿನಿ ಭೂಷಣ; ಸತಿಗೆ ಪತಿ
ಭೂಷಣ
43. ತಾಯಿ ಸತ್ತರೆ ತಂದೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಬಾರದು.
ಮಳೆ ನಿಂತಮೇಲೆ ಮರವಡಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದು.
44. ಮನೆ ಶುದ್ಧವ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತು ಸುಂದಿಲ್ಲ
45. ಗಂಡನ ಗುಮಾಸ್ತಿ ಹೆಂಡತಿ ಮೇಲೆ.
46. ಕರಳಿಲ್ಲದ ಕೊಮ್ಮಲೆ ಕರಳಿಯೇ ಸೈ.
47. ಅಂತಸ್ತಲ್ಲದ ಅರಿಯನಿಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಮಿವೇ ಗತಿ
48. ಹದಿನಾರರ ಹೆಣ್ಣು. ಅಪ್ಪರೆ.
49. ಗುಣವಿಲ್ಲದ ರೂಪ ಸಿ ಮರುಳುಮಾಡುವ
ರಕ್ಕಸ.

ರಾಮರಾಯ—ವಿನು ರಾಯ್, ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಸಂಗತ ಎಷ್ಟು ಸವಿಮಾತಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಾರೆ ಬಂದಾಗ ಬಿಕ್ಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೆ.

ಕೃಷ್ಣರಾಯ—ಹೌದ ರಾಗುರೆ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅವರು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯೊಳಗೆ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರು ಮೆಲಿಟಂ ಪಾಕೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ.

—ಬಿ. ಎಸ್. ಸರ್‌ನಾಯಕ.

ತಂದೆ—ವಿನೋ ರಂಗ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೀ? ರಂಗ—(ಓಡಿಬರುತ್ತಾ) ಅಪ್ಪಾ, ಪೋಸ್ಟು ಮನ್ ಅಟ ಅಡಿ ಬಂದೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾಗದ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದೆ.

ತಂದೆ—ಯಾವ ಕಾಗದವೋ? ಎಲ್ಲಿತ್ತೀ? ಅಷ್ಟು ಕಾಗದ?

ರಂಗ—ನನ್ನೆ ನೀವು ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಕಾಗದದ ಗಂಟು ತಂದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದಿರಲ್ಲ ಅದೇ ಕಾಗದ ವಪ್ಪ. ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ.

—ವಿನಾಯಕ ಕುಲಕರ್ಣಿ.

ನೆಂಟೆ—ರೋ ಮಗೂ, ನೀನು ಈಗ ಯಾವ ಪಾಕ ಓದುತ್ತಿದ್ದೀಯಪ್ಪಾ?

ಹುಡುಗ—ನಾನು ಈಗ 'ಆಪತ್ತಿಗಾದವನೇ ನೆಂಟೆ' ಎಂಬ ಕಥೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

—ಎಂ. ವಿ. ವೆಂಕಟರಾಮ.

ಪೋಲಿಸ್—ಎಲೋ, ಈವತ್ತು ನಿನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆ ಯಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಾ.

ಕೈದಿ—ಬುದ್ದಿ, ಕಂಬಳಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಂದಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.

—ಎ ಎಂ. ಸರೋಜ.

ರಾಮಣ್ಣ—ರೀ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಹುಡ್ಕೋನಿ ಯಂ ಬಾನ್ಸಿ ಬಾನ್ಸಿ ಎಂಟು ಬರಲು ಮೂರದೇ ಹೋಯ್ತು.

ರಂಗಣ್ಣ—(ತತ್ಪರರಾದ) ಅದೇನು ಮಹಾ ಬಿಡಿ! ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಬಾನ್ಸಿ ಬಾನ್ಸಿ ಎರಡು ಹುಡ್ಕೋನಿಯಂಗಳನ್ನೇ ಮೂರಿದು ಬಿಟ್ಟು.

ಗಿರಾಕಿ—ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಲಂಗಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗಜ ಬೇಕಪ್ಪ, ಟೈಲರ್!

ದರ್ಜೆ—ಮಗನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ರಾಯರೇ? ಗಿರಾಕಿ—ಎನ್ ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದೆ ಅಪ್ಪೆ!

ಶಾಕ—ಯಾಕೆ ಅಳತೆಯೋ ಮಗೂ?

ಮಗು—(ತುಂಬುತ್ತಾ) ಅಪ್ಪ ಗೋಡೆಗೆ ಮೊಳೆ ಹೊಡೆದದ್ದು, ಸುತ್ತಿಗೆ ಎಟು ತಪ್ಪಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿತ್ತು.

ಶಾಕ—ಅಯ್ಯೋ ಹುಡ್ಕು! ಅಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಎಟು ಬಿದ್ದೆ ಅಕ್ಕೋದೇನೋ? ನಗೋದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು?

ಮಗು—ನಕ್ಕೇ! ತಾತ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕೇ!! ಅಪ್ಪ ಎಂಟು ಬಾರಿಸಿದ ಕನ್ನಿಗೆ ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲಿರೋದು.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯ—ನಿಮ್ಮ ಪರೀಕ್ಷೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೇವಾರ ಸಮಯ ವಿವ. ನಿಮ್ಮ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಂದರೆ ಕೇಳಿಬಿಡಿ. ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಿಲಾಡಿ—ಸಾರ್! ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ ಅದೊಂದು ತಿಳಿಸ ಬಿಡಿ ಸಾರ್.

—ಡಿ ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ. ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ಸರ್ಕಾರರು

ಎಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರರೋ ಅಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮ !

ಚಂದಮಾಮ ವಾಚಕರಿಗೊಂದು ಸಂತೋಷ ವಾರ್ತೆ !

ಕಲಕತ್ತ, ಬೊಂಬಾಯಿ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಮೃತ ಯಕ್ಷಿಣಿ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಸಿ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರರು ನಮ್ಮ ಮದರಾಸು ನಗರಕ್ಕೂ ಇದೇಗ ಒಂದಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡು, ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಜರ್ಮನಿ, ಆಮೆರಿಕಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶ ವಿವೇಶಗಳ ಜನರನ್ನೇ ಮುಗ ಗೊಳಿಸಿದ ಸರ್ಕಾರರು ಮದರಾಸಿನ ಪೌರರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ಆಚ್ಛರಗೊಳಿಸಿದರೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ಚರ್ಯ ವೇನಿದೆ! ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಜನರು " ಸರ್ಕಾರಿಗೆ ಸಮಾನರಲ್ಲ " ಎಂದು ಅನ್ನುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರದರ್ಶನದ ವಿಶೇಷತೆಯೇನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಬ್ರಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ನವೀನತೆ, ಅತಿ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನೂ ಅತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಟದಂತೆ ನಡವಿಸುವಂತೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರಕರೆದು ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬ ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ರಕ್ತದ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಬೀಳದಂತೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸುವುದೂ, ಚೂರನ್ನು ನೊಂದಿರಿಸಂತೆಯೇ ಗುರುತುಕಾಣದಂತೆ ಅಂಟಿಸುವುದೂ ಯಾರನ್ನು ತಾನೇ ತಲೆದೂಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಭವ್ಯವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡು ಯಾರು ಯಾವ ಗುರುತನ್ನಾಗಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ಭವ್ಯವಿಜೃಂಭಣೆ ಆಗಲಿ ಎನ್ನದರೂ ಬರೆದರೆ ಅದರಂತೆಯೇ ತಾವು ಒರೆದು ಕೊರಿಸುವುದಂತೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಬಿಟ್ಟಿತು. ಇಂತಹ ಅಮೃತ ವಿದ್ಯೆಗಳೆರವೆಂದರೆಲೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರರು 'ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ಇಂದ್ರಚಾಲ ವಿದ್ಯಾನಿಪುಣರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ' ರೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವರು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನವೂ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರರ ಮಾತೇ. ಸರ್ಕಾರಂ ಮಾತಿನೊಂದಿಗೆ ಚಂದಮಾಮನ ಮಾತೂ ಸಹ ಹೇಗೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿಯೂ ತಪ್ಪದೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯವಾದ ಚಂದಮಾಮನ ಪರಿಚಯ ತಿಳಿಸದೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಕಡೆಯದಿನ ಸರ್ಕಾರರು ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕ ಚಂದಮಾಮ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೂ ಭೇಟಿಯಿತ್ತು. ಚಂದಮಾಮನ ಸೇವೆಗೆ ತಮ್ಮ ಅಂತರಿಕ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೂ ಸಣ್ಣ ಹಾದರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಒಂದು ಯಕ್ಷಿಣಿ ಮಾಡಿತೋರಿಸಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ, — ಒಂದು ಮಾರುದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕೇಳಿದರು; ಕೊಟ್ಟೆವು. ಅದನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕತ್ತರಿಸೆಂದೂ; ಕತ್ತರಿಸಿವೆವು. ಆ ಎರಡು ಚೂರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿ ಸುರಳಿ ಸುತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ಎಂದರು. ಎತ್ತರ ಅಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೂ ನೊಂದಿರಿಸಂತೆ ಮಾರುದ್ದ ಹಗ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಗಂಟು ಇಲ್ಲ; ಕತ್ತರಿಸಿದ ಗುರುತು ನೊಂದಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹತ್ತಿರವೇ ನಿಂತು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರ ರಹಸ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಈವರೆಗೂ ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲ.

ಆದರೆ " ಚಂದಮಾಮನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಚಂದಮಾಮನಿಗೂ ನನಗೂ ಮಧ್ಯೆ ರಹಸ್ಯವೇನಿದೆ! ಇಂತಹ ಬ್ರಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇಕ್ಕೂ ಅನೇಕ ಮಂದಿನ ಚಂದಮಾಮ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ " ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರರ ಪ್ರೇಮವೂ ಅಭಿಮಾನವೂ ಅಷ್ಟು ಅಗಾಧವಾಗಿ ಇದೆ ಚಂದಮಾಮನ ಮೇಲೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ' ಸಂವೇಶ ' ಪಕ್ಕದ ಪುಟದಲ್ಲಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ

My dear reader-friends of 'Chandamama'

So long I wrote my tricks explaining its secrets through our own Chandamama. During my visit to Madras, I had the pleasure of personally seeing each and every department of this magazine. It is a gigantic organisation where they are scientifically working heart & soul for catering the best offerings to the readers of Chandamama.

I have been fully impressed by their sincere services. I have promised to give my best tricks to you all the readers of Chandamama. Because Chandamama is OUR OWN magazine.

V. C. S. S. S.

15th March '51

Magician

ಪ್ರಿಯ ಚಂದಮಾಮ ವಾಚಕರೇ,

ಇಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ನನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಯ ಚಂದಮಾಮ, ನ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮದರಾಸು ಪಠ್ಯಪಟನೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಇತ್ತು ಪ್ರತಿಶಾಪೆಯನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು. ಅದು ಹಿಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ರಂಜಿತ. ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಾಚಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನರ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಸೇವೆಯು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಚಂದಮಾಮ 'ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆ'. ಅದರಿಂದಲೇ ಅದರಮೂಲಕ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

5ನೇ ಮಾರ್ಚ್ '51

ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್.
ಮೆಜಸಿಯನ್

CHITRA

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿ ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೋ ನೋಡಿ ಹಾಕಿರಿ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ
ಜಿಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕುವ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ.

Controlling Editor SRI CHAKRAPANI
Printed and Published by B. NAGI REDDI, at the B. N. K. Press, Madras-2

Chandamama, April '51

ಸ ಸ್ಯಾ ರಾ ಧ ನೆ

Photo by A. L. Syed

‘ಒಳಗೆ ಅವ ಇದರೇನೇ ಮಾಡೋದು?’